

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ*

Υ Π Ο
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΣΙΜΩΤΑ
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Βαῖνὸς (Σύμμ.). (Γέν. 40,16).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει κατασκευασθῆ ἀπὸ ξύλα φοινίκων ἢ βαῖων. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *salle hori*, ἦτοι κάνιστρα μὲ λευκὸν ἄρτον. (Καὶ ἐγὼ εἶδον εἰς τὸ ὄνειρόν μου, ὅτι ὑπῆρχον τρία κάνιστρα μὲ λευκὸν ἄρτον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*κανᾶ χονδριτῶν*», ἦτοι *κανᾶ* περιέχοντα ἄρτους λευκοὺς, παρεσκευασμένους ἀπὸ χόνδρον (ἀπὸ χονδροαλεσμένην κριθὴν ἢ σίτον). Τὸ *κανοῦν* (κάνεον) εἶναι εἶδος κάνιστρου πλεκτοῦ ἀπὸ κάλαμον. Ὁ Σύμμαχος γνωρίζει καὶ μεταφράζει «*κανᾶ βαϊνά*», ἦτοι κατεσκευασμένα ἀπὸ κλάδους βαῖων. Περὶ τῶν βαϊνῶν ὁμως κάνιστρων (*κανῶν*) τούτων οὐδαμοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γίνεται λόγος, ἀρνούμεθα δὲ χρῆσιμα στοιχεῖα περὶ αὐτῶν ἀπὸ τὴν μετάφρασιν τοῦ Συμμάχου.

Βαναυσία (Ἀκύλ.). (Ἰώβ 28,8).

Βαναυσότης, σκαιότης, ὁ χαρακτήρ τοῦ βαναύσου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *bene sahats*, ἦτοι οἱ υἱοὶ τῆς ὑπερηφανείας. (Δὲν ἐπάτησαν αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῆς ὑπερηφανείας [τὰ ἀρπακτικὰ θηρία], δὲν διήλθεν ἐξ αὐτῆς ὁ ἄγριος λέων). Οἱ Ο' ἔχουν «*υἱοὶ ἀλαζόνων*», ἦτοι τὰ ὑπερήφανα ἄγρια ζῷα. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*υἱοὶ βαναυσίας*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 41,26, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ.

Βαρυμωροκάρδιος (Σύμμ.). (Παρ. 14,14).

---

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 92 τοῦ προηγουμένου τεύχους.

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει σκληρὰν καὶ μωρὰν καρδίαν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *sug leb*, ἥτοι ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ καρδία ἐκκλίνει ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ διεφθαρμένος κατὰ τὴν καρδίαν. (Ἐκ τῶν κακῶν αὐτοῦ πράξεων θὰ ἐμπλησθῇ ὁ διεφθαρμένος κατὰ τὴν καρδίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*θρασνκάρδιος*», ἥτοι θρασύς, αὐθάδης, προπετής. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*βαρυνωροκάρδιος*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πλήρως πρὸς τοὺς Ο'.

Βασταγμὸς (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 80 [81],7).

Τὸ βασταζόμενον, τὸ φορτίον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *missebel*, ἥτοι ἀπὸ τὸ φορτίον. (Ἀπεμάκρυνα τὸν ὤμόν του ἀπὸ τὸ φορτίον, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τὸν κόφινον). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀπὸ ἄρσεων*», ἥτοι ἀπὸ τὰ φορτία, ἀπὸ τὰ αἰρόμενα βάρη. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἀπὸ βασταγμοῦ*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Βδέλλιον (Ἀκύλ.). (*Γέν.* 2,12).

Ἀρωματικὴ οὐσία ἐκκρινομένη ἀπὸ βαλσαμῶδενδρον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *habbedolah*, ἥτοι τὸ βδέλλιον. (Καὶ ὁ χρυσοὺς τῆς χώρας ἐκεῖνης εἶναι καλός· ἐκεῖ εἶναι τὸ βδέλλιον καὶ ὁ λίθος ὁ ὄνυχίτης). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἄνθραξ*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*βδέλλιον*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀριθμ. 11,7, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος καὶ τοῦ Συμμάχου εἰς ἀμφοτέρα τὰ χωρία ταῦτα.

Βδελυρία (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 52 [53],2).

Ἀχρειότης, αἰσχροτής, ἀκολασία, βδελυγμία, παρανομία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wehith'ibu*, ἥτοι ἔγιναν βδελυροί, μισητοί. (Ἐχουν διαφθαρή καὶ ἔγιναν μισητοὶ ἐκ τῆς ἀνομίας [των], οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν πράττει τὸ ἀγαθόν). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ἐβδελύχθησαν*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπίσης σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ βδελυρίαν ἐπετήδευσαν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Βεβαιότης (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 35 [36],6).

Σταθερότης, στερεότης, ἀσφάλεια, ἐγγύησις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'emunathekha*, ἥτοι ἡ πιστότης σου. (Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, φθάνει μέχρι τοῦ οὐρανοῦ, ἡ πιστότης σου μέχρι τῶν νεφελῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἡ ἀλήθειά σου*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἡ βεβαιότης σου*», ἀποδίδει πιστῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν 59 (60),6. 142 (143),1.

Βελτιῶ (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 42 [35],15).

Διορθώνω, καλύτερεύω, βελτιώνω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wehetibu*, ἦτοι καὶ διορθώσατε. (Ἐπιστρέψατε, λοιπόν, ἕκαστος ἀπὸ τὴν πονηρὰν αὐτοῦ ὁδόν, καὶ διορθώσατε τὰς πράξεις σας). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ βελτιῶ ποιήσατε», ἦτοι καὶ βελτιώσατε. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «βελτιώσατε» καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «καὶ βελτιύνατε», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ λεκτικῶς καὶ τοὺς Ο'.

Βελτύνω Βλ. **Βελτιῶ**.

Βιότευσις (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 29,1).

Διαμονή, τρόπος ζωῆς, διαβιώσεως. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *hana*, ἦτοι διέμεινεν (κατώκησεν). (Ἄλλοίμονον εἰς τὴν Ἀριήλ, τὴν Ἀριήλ, τὴν πόλιν εἰς τὴν ὁποίαν διέμεινεν ὁ Δαυίδ). Οἱ Ο' ἔχουν «ἦν ἐπολέμησεν». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «βιοτεύσεως», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγωτερον δὲ τοὺς Ο'.

Βοηλάτης (Σύμμ.). (Ἱερ. 28 [51],23).

Ὅδηγος βοῶν, ζευγολάτης, ζευγᾶς. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'ikkaq*, ἦτοι τὸν γεωργόν. (Καὶ συντριβῶ διὰ σοῦ τὸν γεωργὸν καὶ τὸ ζεῦγος αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «γεωργόν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «βοηλάτην», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἱερ. 61,5.

Βόησις (Θεοδοτ.). (Ψαλμ. 21 [22],2).

Κραυγὴ πρὸς βοήθειαν, δυνατὴ φωνή, βοή. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ša'agathi*, ἦτοι τῶν ἀναστεναγμῶν μου. (Εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν σωτηρίαν μου οἱ λόγοι [αἱ κραυγαὶ] τῶν ἀναστεναγμῶν μου). Οἱ Ο' ἔχουν «τῶν παραπτωμάτων μου», ἀναγνώσαντες ἐνταῦθα, ἐσφαλμένως προφανῶς, τὸ ρῆμα *šagag*. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «τῆς βοήσεώς μου», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἀλλ' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς Ο'.

Βοθυνώτης (Ἀκύλ.). (Δ' [Β'] Βασ. 25,12).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀνοίγει λάκκους, ὀρύγματα, βόθρους, βοθύνους. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ulejogebim*, ἦτοι καὶ ὡς γεωργούς, καὶ ὡς ἀγρότας. (Καὶ ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς τῆς γῆς [τῆς χώρας] ἀφῆσεν ὁ ἀρχισωματοφύλαξ ὀλίγους ὡς ἀμπελοουργοὺς καὶ ὡς γεωργούς). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ εἰς γαβ(ε)ίν», ἀφήσαντες ἀμετάφραστον τὴν ἀντίστοιχον ἑβραϊκὴν λέξιν, προφανῶς λόγῳ μεταφραστικῆς δυσχερείας²². Ὁ

22. Περισσότερα βλ. ἐν Π. Σιμωνά, *Αἱ ἀμετάφραστοι λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ τῶν Ο'*, σελ. 50 (ἐν λ. γαβ[ε]ίν) καὶ Τοῦ αὐτοῦ, *Ἀμετάφραστοι ἑβραϊκαὶ λέξεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τὰς ἀρχαίας μεταφράσεις Ἀκύλα, Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου*, σελ. 37-38 (ἐν λ. ἰβαραγείν).

Ἄκυλας, μεταφράζων «καὶ εἰς βοθυνώτας», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Βοθαῖς (Ἄκυλ.). (Ἄμωσ 7,1).

Ἡ λέξις αὕτη χρησιμοποιεῖται μόνον ἐνταῦθα. Ἡ ἀντίστοιχος αὐτῆς ἑβραϊκὴ *gobaj* δηλώνει τὴν ἀκριδα, τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο ἔντομον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔμαστιζοντο, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, αἱ χώραι τῆς Ἑγγύς καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. (Ἰδοῦ, σχηματισμὸς ἀκριδων κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνέθαλλε τὸ χόρτον). Οἱ Ο' ἔχουν «(ἐπιγονή) ἀκριδων». Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «βοράδων», θὰ εἶχεν, ἀσφαλῶς, ὑπ' ὄψει τοῦ ἐν λόγῳ ἔντομον, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὴν ἀκριβῶς ἀντίστοιχον λέξιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Δὲν ἀποκλείεται δὲ νὰ παρήγαγε ταύτην ἐκ τῆς γνωστῆς ἑλληνικῆς «βορά»²³.

Βορατίνη (Ἄκυλ.). (Ἄσμ. 1,17).

Ξύλον ἀπὸ ἄγριον δένδρον, ἀπὸ βόρατον (βλ. λ.). Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *beothim*, ἦτοι ξύλα ἀπὸ πεύκην ἢ ἀπὸ κυπάρισσον. (Αἱ δοκοὶ τῶν οἰκιῶν ἡμῶν εἶναι ἀπὸ κέδρον, τὰ σανιδώματα ἡμῶν ἀπὸ κυπάρισσον). Οἱ Ο' ἔχουν «κυπάρισσοι». Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «βορατῖναι», ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἀγνοεῖ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ταύτης. Ἡ ἰδίᾳ λέξις φαίνεται ὅτι ἦτο γνωστὴ καὶ εἰς τὸν Σύμμαχον, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ὡς ἄνω χωρίον ἔχει «βόρατα».

Βόρατον (Σύμμ.). (Ἦσ. 60,13).

Εἶδος ἀγρίου δένδρου (πεύκης, ἐλάτης ἢ κυπαρίσσου). Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *beoṣ*, ἦτοι ἐλάτη, κυπάρισσος. (Ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου θὰ ἔλθῃ εἰς σέ, ἢ κυπάρισσος, ἢ πεύκη καὶ ὁ πύξος ὁμοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν κυπαρίσσῳ». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «βόρατον», ἀποδεικνύει ὅτι γνωρίζει τὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Ἡ ἰδίᾳ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 103 (104),17. Ἄσμ. 1,17. Βλ. καὶ **βορατίνη**.

Βόσκησις (Σύμμ.). (Ἦσ. 6,13).

Βόσκημα, βοσκή, νομή, τροφή. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *leba'er*, ἦτοι θὰ καταστραφῇ. (Ἀκόμη καὶ ἂν μείνῃ τὸ ἐν δέκατον εἰς αὐτὴν, καὶ αὐτὸ πάλιν θὰ καταστραφῇ). Οἱ Ο' ἔχουν «ἔσται εἰς προνομὴν», ἦτοι θὰ λεηλατηθῇ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἔσται εἰς (κατα)βόσκησιν», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς

23. Βλ. J. F. Schleusner, *Novus thesaurus philologico-criticus sive lexicon in LXX et reliquos interpretes graecos ac scriptores apocryphos Veteris Testamenti*, Vol. 1, σελ. 576 (ἐν λ. βοράς).

Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐκκλ. 1,14. 4,16.

Βουκόλος (Ἀκύλ.). (Ἄμωσ 7,14).

Βοσκός, ποιμὴν μεγάλων ζώων καὶ κυρίως βοῶν καὶ βοοειδῶν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *boqer*, ἦτοι ποιμὴν. (Δὲν ἦμιν προφήτης ἐγώ, οὔτε υἱὸς προφήτου, ἀλλὰ βοσκὸς καὶ καλλιεργητῆς συκομορεῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*αἰπόλος*», ἦτοι αἰγοβοσκός. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*βουκόλος*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Βούλευμα (Ἀκύλ.). (Παρ. 1,31).

Ἡ κατόπιν μελέτης καὶ σκέψεως ἀπόφασις, κρίσις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *umimmo'atsothehem*, ἦτοι καὶ ἀπὸ τὰς πονηρὰς αὐτῶν ἐπινοήσεις. (Διὰ τοῦτο θὰ φάγουν τοὺς καρπούς τῆς διαγωγῆς των, καὶ θὰ χορτάσουν καὶ ἀπὸ τὰς πονηρὰς αὐτῶν ἐπινοήσεις). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ τῆς ἐαυτῶν ἀσεβείας*», ἦτοι καὶ διὰ τὰς ἀσεβεῖς πράξεις των. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*βουλευμάτων*», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 80 [81],13.

Βραθὺ (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 37,24).

Θάμνος ἢ δένδρον, εἶδους κέδρου ἢ κυπαρίσσου. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *beqošaw*, ἦτοι τὰς κυπαρίσσους του. (Θὰ κόψω τὰς ὑψηλὰς κέδρους του, τὰς ἐκλεκτὰς κυπαρίσσους του). Οἱ Ο' ἔχουν «*τῆς κυπαρίσσου*». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*τῶν βραθέων*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 41,19. 55,13. 60,13, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν 55,13.

Βρασμός (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 28,19).

Βράσις, κοχλασμός, κλονισμός, σεισμός, φρικίασις, ρῆγος, ἔξαψις, ψυχικὴ ταραχὴ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *raq-zewa'a*, ἦτοι φρίκη. (Καὶ ὅταν ἐπέλθῃ ἡ καταστροφή, ... θὰ εἶναι πραγματικὴ φρίκη). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐλπίς πονηρά*», ἦτοι δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἐλπίς σωτηρίας. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐκτὸς βρασμός*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον πῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Βραχιάλιον (Θεοδοτ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 1,10).

Βραχιόλι(ον). Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *we'ets'ada*, ἦτοι καὶ τὸ βραχιόλι(ον). (Καὶ ἔλαβον τὸ διάδημα, τὸ ὅποιον ἦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ τὸ βραχιόλι[ον], τὸ ὅποιον ἦτο εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ). Οἱ

Ο' ἔχουν «καὶ τὸν χλιδῶνα» (καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «χλιδῶνα»), ὅσ-
τις δηλοῖ ἐπίσης τὸ κόσμημα τοῦτο. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «(καὶ
τὸ) βραχιάλιον», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀπομακρύνεται
δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ
καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Βραχιάριον (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 3,20).

Βραχιόλι(ον). Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wehatsst'adoth*, ἦτοι καὶ τὰ
βραχιόλια. ([Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ ἀφαιρέσῃ ὁ Κύριος τὸν
στολισμὸν τῶν θυγατέρων τῆς Σιών] ... καὶ τοὺς κεφαλοδέσμους καὶ
τὰ βραχιόλια). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τοὺς χλιδῶνας», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ση-
μασίαν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ τὰ βραχιάρια», ἀποδίδει
ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ
λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Β' Βασ. (Σαμ.) 1,10.

Βρόγχος (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 58,1).

Ὁ λάρυγγ, ὁ λαίμος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *begaron*, ἦτοι μὲ δύνα-
μιν, δυνατά. (Φώναξε δυνατὰ καὶ μὴ φείδεσαι τῆς φωνῆς σου).
Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν ἰσχύι», ἦτοι, ἐπίσης, δυνατά. Ὁ Θεοδοτίων, μετα-
φράζων «ἐν βρόγχῳ», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς
Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύ-
λα, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Βρομώδης (ἀντὶ βρωμώδης) (Σύμμ.). (Ἰωβ 41,26).

Βρωμερός, δυσώδης, ἀκάθαρτος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *šahats*, ἦτοι
τῶν ὑπερηφάνων. (Παρατηρεῖ ὅλα ὅσα εὐρίσκονται ὑψηλά· εἶ-
ναι ὁ βασιλεὺς ὄλων τῶν ὑπερηφάνων ζώων). Οἱ Ο', ἀναγνώσαντες
ἐνταῦθα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, *šerets*²⁴, μετέφρασαν «τῶν ἐν τοῖς
ὑδασιν», ἦτοι (εἶναι βασιλεὺς) τῶν εἰς τὰ ὑδατα ζώων. Ὁ
Σύμμαχος, μεταφράζων «παντὸς βρωμώδους», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ
ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ μᾶλλον τοὺς Ο', δεδομένου ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῶν
ἀναγνωσθεῖσα, ὡς ἄνω, λέξις *šerets* ἔχει ὅπωςδήποτε σχέσιν πρὸς
ζῶα διαβιούντα εἰς τὰ ὑδατα καὶ δὴ καὶ πρὸς τὰ ἀκάθαρτα.

Βροχθίζω (Ἀκύλ.). (Γέν. 24,17).

Καταπίνω, ὑγραίνω τὸν λάρυγγα, ροφῶ ὀλίγον ὕδωρ. Τὸ ἑβραϊ-
κόν ἔχει *hagmi'ini*, ἦτοι ἄφησέ με νὰ πῶ. (Ἄφησέ με, σὲ παρα-
καλῶ, νὰ πῶ ὀλίγον ὕδωρ ἀπὸ τὴν στάμναν σου). Οἱ Ο' ἔχουν «πότι-
σόν με». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «βροχθισόν με», ἀποδίδει μᾶλλον

24. Βλ. *Biblia Hebraica*, ἐκδ. R. Kittel, ἐν τῷ χωρίῳ.

ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, δὲν ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Βροχωτός (Σύμμ.). (Ἐξ. 28,22).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει βρόχους ἢ σχῆμα βρόχου, ὁ δικτυωτός. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'aboth, ἥτοι πεπλεγμένος, πλεκτός. (Καὶ θὰ κατασκευάσης ἀλύσεις εἰς τὸ περιστήθιον μὲ πλεκτὴν ἐργασίαν, ἀπὸ καθαρὸν χρυσιόν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀλυσιδωτόν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «βροχωτόν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 14, ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν 28,14.

Βρυχημα (Σύμμ.). (Ἰεζ. 19,7).

Ἴσχυρὰ κραυγὴ, ἀγρία φωνή, οὖρλιασμα, μούγκρισμα, βρυχηθμός. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει ša'agatho, ἥτοι τοῦ βρυχηθμοῦ του. (Καὶ ἠφανίσθη ἡ χώρα καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἀπὸ τὸν ἦχον τοῦ βρυχηθμοῦ του). Οἱ Ο' ἔχουν «ὠρνώματος», ἥτοι βρυχηθμοῦ, οὖρλιασματος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «βρυχήματος», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμπορεύεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Ἰὼβ 3,24. Ψαλμ. 21 (22),2. 31 (32),3. Ἡσ. 5,29.

Βρυχώμαι (Σύμμ.). (Ἰερ. 32,16 [25,30], δίς).

Ἐκβάλλω ἰσχυρὰν κραυγὴν, ἀγρίαν φωνήν, μουγκρίζω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει jiš'ag καὶ sa'og jiš'ag, ἥτοι θὰ βρυχήση, καὶ θὰ βρυχήση δυνατὰ, ἀντιστοίχως. (Ὁ Κύριος θὰ βρυχήση ἐξ ὕψους καὶ θὰ δώση [θὰ ἐκπέμψῃ] τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν κατοικίαν τῆς ἀγιότητός του· θὰ βρυχήση δυνατὰ ἐπὶ τῆς κατοικίας του). Οἱ Ο' ἔχουν «χρηματιεῖ», εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ἥτοι θὰ ἀποφασίση. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «βρυχήσεται» καὶ «βρυχόμενος βρυχήσεται», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 21 (22),14, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ καὶ ἐν 37 (38),9. 73 (74),4.

Βρωματίζω (Ἀκύλ.). (Δευτ. 8,3).

Σιτίζω, τρώγω, δίδω ἢ λαμβάνω τροφήν, φαγητόν. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει wajja'akhilekha, ἥτοι καὶ σὲ ἔθρεψεν. (Καὶ σὲ ἔθρεψε μὲ τὸ μάννα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζες, οὔτε οἱ πατέρες σου ἐγνώριζον). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐψώμισέ σε», ἥτοι καὶ σὲ διέθρεψεν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἐβρωμάτισέ σε», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Βρωστήρ (Ἀκύλ.). (Ψαλμὸς 5,12).

Ἔντομον, σκώληξ, σκόρος, σαράκι, σῆς. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *kha'as*, ἦτοι ὡς σῆς, ὡς σαράκι. (Διὰ τοῦτο ἐγὼ θὰ εἶμαι ὡς σαράκι εἰς τὸν Ἑφραϊμ καὶ ὡς σκώληξ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα). Οἱ Ο' ἔχουν «ὡς *ταραχή*», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν μᾶλλον τῆς ἀνατροπῆς τῆς ὁμαλότητος καὶ τῆς ἀνωμαλίας. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «(ὡς) *βρωστήρ*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο', οἱ ὅποιοι δὲν μεταφράζουν πιστῶς ἐνταῦθα.

Βρωτήρ (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 50,9).

Ὁ κατατρώγων, ὁ σῆς, τὸ ἔντομον. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *as*, ἦτοι σκώληξ. (Ὅλοι αὐτοὶ θὰ παλαιωθοῦν ὡς ἰμάτιον, καὶ θὰ καταφάγη αὐτοὺς ὁ σκώληξ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ὡς *σῆς*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*βρωτήρ*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Βωλοκοπῶ (Σύμμ.). (Ἦσ. 28,24).

Θραύω, τρίβω τοὺς βώλους τοῦ χύματος. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *wisaded*, ἦτοι καὶ τρίβει τοὺς βώλους. (Μήπως ὁ ἀροτριῶν γεωργὸς ἀροτριᾷ ὅλην τὴν ἡμέραν, διανοίγων καὶ τρίβων τοὺς βώλους τοῦ ἀγροῦ του συνεχῶς;). Οἱ Ο' ἔχουν «*πρὶν ἐργάσασθαι*», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς πρὸς σπορὰν προετοιμασίας τῆς γῆς, διὰ τῆς θραύσεως τῶν βώλων τοῦ χύματος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ *βωλοκοπήσει*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'.

* * *

Γαλήνη (Σύμμ.). (Ψαλμ. 106 [107],29).

Νηνεμία, ἡσυχία τῆς θαλάσσης. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *lidmama*, ἦτοι εἰς λεπτὴν αὔραν. (Προσέταξε τὴν καταιγίδα καὶ μετεβλήθη εἰς λεπτὴν αὔραν). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*εἰς αὔραν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰς γαλήνην*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Γαλουχῶ (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 6,7).

Θηλάζω, διατρέφω διὰ τοῦ γάλακτός μου (ἐπὶ μητέρων). Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *aloth*, ἦτοι θηλαζούσας. (Λάβετε, λοιπόν, τώρα καὶ ἐτοιμάσατε μίαν νέαν ἄμαξαν μὲ δύο θηλαζούσας ἀγελάδας). Οἱ Ο' ἔχουν «*πρωτοτοκούσας*», ἦτοι τεκούσας διὰ πρώτην φοράν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*γαλουχούσας*», ἀποδίδει ὀρθότατα

τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο', οἱ ὅποιοι ἔχουν μεταβάλλει τὴν ἔννοιαν τοῦ πρωτοτύπου κειμένου. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἦσ. 49,23.

Γάνωσις (Ἀκύλ.). (Ἀμὼς 7,7).

Στίλβωσις, κασσιτέρωσις, γάνωμα. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει ἄπακη, τὸ ὅποιον εἶναι δυσνόητον. Ἴσως σημαίνει τὴν στάθμην (τὴν χρησιμοποιουμένην εἰς ἀνεγειρομένας οἰκοδομάς), ἢ τὸν μόλυβδον, τὸν μοχλὸν κ.ἄ. Τὸ πιθανώτερον εἶναι ὅτι πρόκειται περὶ μοχλοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ἐργαλείου, σχέσις ἔχοντος πρὸς τὰ τεῖχη καὶ μάλιστα εἴτε πρὸς ἀνοικοδόμησιν εἴτε πρὸς κατακρήμνισιν αὐτῶν²⁵. (Ὁ Κύριος ἴστατο ἐπὶ τοῦ τείχους, κρατῶν μοχλὸν εἰς τὴν χεῖρα). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀδάμας», ἦτοι σκληρόν τι καὶ ὅπωςδήποτε ἀδάμαστον ἀντικείμενον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «γάνωσις», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Γειτονία (Σύμμ.). (Γέν. 49,14).

Ἡ γειτνίασις, τὸ νὰ κατοικῇ τις πλησίον ἄλλου. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει hammišrethajim, τὸ ὅποιον δηλοῖ γεωγραφικὰς περιοχάς. (Ὁ Ἰσάχαρ εἶναι δυνατὸς ὄνος, ἀναπαυόμενος ἐν τῷ μέσῳ τῶν περιοχῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων», ὑπὸ παρεμφερῆ σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἀνὰ μέσον τῶν γειτονιῶν», προσεγγίζει ἀκριβοῦς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Γέλασμα (Ἀκύλ.). (Ἀββ. 1,10).

Γέλως, περιγέλως, τὸ ἀποτελεσμα τοῦ γελᾶν, ἐξαπάτησις. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει mishaq ἦτοι παίγνιον (ἀντικείμενον καταφρονήσεως). (Καὶ αὐτὸς περιπαίζει βασιλεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες εἶναι παίγνιον εἰς αὐτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «παίγνια», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «γέλασματα», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Γεννηματίζω (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 55,10).

Βλαστάνω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει wehitsmihah, ἦτοι καὶ κάμνει αὐτὴν νὰ βλαστήσῃ. (Καθὼς καταβαίνει ἡ βροχὴ καὶ ἡ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ... καὶ ποτίζει τὴν γῆν... καὶ κάμνει αὐτὴν νὰ βλαστήσῃ...). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐκβλαστήσῃ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ γεννηματίσει αὐτήν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ

25. Βλ. Β. Βέλλα, Ἀμὼς, σελ. 89-90.

πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 91 (92),15.

Γήινος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 4,19).

Ὁ ἔχων σχέσιν πρὸς τὴν γῆν, ὁ ἀποτελούμενος ἀπὸ τὸ χῶμα, ὁ χοϊκός, ὁ φθαρτός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *be'arhar*, ἦτοι εἰς τὸ χῶμα. ([Ἐφ' ὅσον δὲν ἐμπιστεύεται τοὺς δούλους του] ... πόσον μᾶλλον τοὺς κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, τὸ θεμέλιον τῶν ὁποίων εὐρίσκεται εἰς τὸ χῶμα). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*γήινος*», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Γιγαρτώδης (Θεοδοτ.). (Ἠσ. 1,25).

Ὁ πλήρης γιγάρτων ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς γίγαρτον, ἦτοι τὸν σπόρον ὁ ὁποῖος ὑπάρχει εἰς τὰς σταφυλάς, εἰς τὸν καρπὸν τῆς ἐλαίας κ.λπ., εἰς τὸν πυρῆνα. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι λίαν δυσχερές. Πάντως, τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *sigajikh*, ἦτοι τὴν σκωρίαν σου. (Καὶ θὰ στρέψω τὴν χεῖρά μου ἐναντίον σου καὶ θὰ καθαρίσω ὡς μὲ ποτάσσαν τὴν σκωρίαν σου). Εἰς τὸ κείμενον τῶν Ο' ὑπάρχει σχετικὸν κενὸν καὶ ἔλλειπει ἢ ἐρευνωμένη λέξις. Ὁ Θεοδοτιῶν δέ, μεταφράζων «*τὸ γιγαρτώδες σου*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ βιβλικὸν κείμενον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Σύμμαχον, ὅστις τὸ ἀποδίδει ὀρθῶς, μεταφράζων «*τὴν σκωρίαν σου*» (βλ. **σκωρία**). Ἡ λέξις «*γιγαρτώδης*» χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοδοτιῶνος καὶ ἐν Ἰεζ. 22,18.

Γνωσιμαχῶ (Σύμμ.). (Β' Παρ. 12,7).

Μετανοῶ, ἀναγνωρίζω τὴν πλάνην μου, ὑποχωρῶ, ταπεινοῦμαι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *nikhna'u*, ἦτοι ἐταπεινώθησαν. (Καὶ ὅταν ὁ Κύριος εἶδεν ὅτι ἐταπεινώθησαν, εἶπε πρὸς τὸν Σαμαίαν' ἐταπεινώθησαν οὗτοι, δὲν θὰ τοὺς καταστρέψω). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐνετραπήσαν*», μεταβαλόντες τὴν ἔννοιαν τῆς οἰκειᾶς ἑβραϊκῆς λέξεως, ὡς ἔπραξαν καὶ ἀλλαχοῦ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐγνωσιμάχησαν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Γόγγυσος (Θεοδοτ.). (Παρ. 16,28).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκδηλώνει τὴν δυσφορίαν του διὰ γογγυσμῶν, ὁ γογγυστής (βλ. λ.). Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *tahrukhoth*, ἦτοι δύστροπος, διεστραμμένος (ιδιότροπος). (Ὁ διεστραμμένος ἄνθρωπος σπεῖρει τὴν διχόνοιαν καὶ ὁ ψιθυριστὴς χωρίζει ἐπιστηθίους φίλους). Οἱ Ο' ἔχουν «*σκολιός*», ἦτοι, ἐπίσης, διεστραμμένος (κακὸς εἰς τοὺς τρόπους). Ὁ Θεοδοτιῶν, μεταφράζων «*(καὶ) γόγγυσος*», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Γογγυστής (Σύμμ.). (Ήσ. 29,24).

Στασιαστής, μεμφίμοιρος, παραπονούμενος (βλ. καὶ γόγγυσος). Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *werogenim*, ἦτοι καὶ οἱ γογγύζοντες. (Οἱ πλανώμενοι κατὰ τὸ πνεῦμα θὰ ἔλθουν εἰς σύνεσιν, καὶ οἱ γογγύζοντες θὰ μάθουν διδασκαλίαν). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «οἱ δὲ γογγύζοντες». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ γογγυσταί», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 26,22, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Παρ. 26,20.

Γοητικὸς (Ἀκύλ.). (Παρ. 26,22).

Ὁ ἐπιφέρων γοητείαν, ὁ γοητευτικός, ἀπατηλός, δολοειδικός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *pirgan*, ἦτοι τοῦ διαβολέως, τοῦ πανούργου (τοῦ συκοφάντου, τοῦ ψιθυριστοῦ). (Οἱ λόγοι τοῦ πανούργου ἀνθρώπου εἶναι εὐπρόσδεκτοι ὡς εὐχάριστα ἐδέσματα). Οἱ Ο' ἔχουν «κερκώπων», ἦτοι τῶν δολίων ἀνθρώπων, τῶν ψιθυριστῶν, τῶν ἀπατεῶνων. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «γοητικοί», ἀποδίδει μᾶλλον ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Γονατίζω (Ἀκύλ.). (Γέν. 41,43).

Γονυπετῶ, κλίνω τὰ γόνατα, βάλλω ἢ ἐξαναγκάζω κάποιον νὰ γονυπετήσῃ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'abrekh*, τὸ ὁποῖον εἶναι δυσνόητον καὶ ἔχει ἀπασχολήσει σοβαρῶς τοὺς ἐρμηνευτάς. Σχετίζεται δέ, πιθανώτατα, πρὸς ἐπιφώνησιν καὶ δὴ καὶ πρὸς κραυγὴν καὶ παράγγελμα διὰ γονυκλισίαν. (Καὶ κήρυξ ἐκραύγαζε πρὸ αὐτοῦ· «γονατίσατε»). Παρομοίαν ἀσάφειαν παρουσιάζει καὶ τὸ κείμενον τῶν Ο', τὸ ὁποῖον ἔχει ἐν προκειμένῳ, πιθανῶς, «κῆρυξ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «(καὶ ἐβόησεν...) γονατίζειν», προσεγγίζει μὲν τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὅμως ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 24,11. Σημειωτέον ὅτι ὁ Σύμμαχος, εὐρεθεὶς καὶ αὐτὸς πρὸ ἐρμηνευτικῆς δυσχερείας, ἀφῆκε τὴν δυσνόητον ἑβραϊκὴν λέξιν ἀμετάφραστον καὶ μετέγραψεν αὐτὴν διὰ τοῦ «ἀβρηχ»²⁶.

Γοργεύω (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 10,10).

Σπεύδω, ἀσχολοῦμαι ἐπιμελῶς. Τὸ κείμενον, τόσο τὸ ἑβραϊκόν ὅσον καὶ τῶν Ο', εἶναι λίαν ἀσαφές ἐνταῦθα. Πάντως, τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hakhšer*, διὰ τοῦ ὁποῖου δηλοῦται ἡ ἐπιτυχία. (Ἡ σοφία ὅμως θὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν καλὴν ἔκβασιν [εἰς τὴν ἐπιτυχίαν]). Οἱ Ο' ἔχουν, ὄχι

26. Περισσότερα βλ. ἐν Π. Σιμωνά, Ἀμετάφραστοι ἑβραϊκαὶ λέξεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τὰς ἀρχαίας μεταφράσεις Ἀκύλα, Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου, σελ. 19 (ἐν λ. ἀβρηχ).

ἐπιτυχῶς, «*τοῦ ἀνδρείου*», κατ' ἄλλην δὲ γραφὴν «*τῷ ἀνδρί*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὁ γοργενυσάμενος*», δὲν ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦς Ο'.

Γοργότης (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 4,4).

Ταχύτης, ὀρμητικότης, βιαιότης, ἀγριότης. Τὸ κείμενον δὲν εἶναι σαφές ἐνταῦθα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *we'eth kol-kišron*, ἤτοι καὶ ὄλον τὸ ἐπίμοχθον ἔργον. (Καὶ ἐγὼ εἶδον, ὅτι ὄλος ὁ κόπος καὶ ὄλον τὸ ἐπίμοχθον ἔργον προέρχονται ἀπὸ τὸν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων φθόνον). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν*», ἤτοι καὶ πᾶν μέγα ἔργον. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*(καὶ) σύμπασαν γοργότητα*», προσεγγίζει ἀπλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐν μέρει δὲ καὶ τοῦς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 2,21.

Γραφεύς (Σύμμ.). (Ψαλμ. 44 [45],2).

Γραμματεὺς, ἀντιγραφεύς, συγγραφεύς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *sopher*, ἤτοι γραμματεὺς. (Ἡ γλώσσά μου εἶναι ὡς κάλαμος ταχυγράφου γραμματέως). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «*γραμματέως*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*γραφέως*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοῦς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰεζ. 9,2.

Γρόνθος (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 21,18).

Συνεσφιγμένη παλάμη, πυγμή, τὸ δι' αὐτῆς κτύπημα, «*γροθιά*». Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *be'egroph*, ἤτοι μὲ τὸν γρόνθον. (Ἐάν λογομαχοῦν δύο ἄνθρωποι καὶ ὁ ἓνας κτυπήσῃ τὸν ἄλλον μὲ λίθον ἢ μὲ τὸν γρόνθον του...). Οἱ Ο' ἔχουν «*πυγμῆ*», ἤτοι μὲ τὴν πυγμῆν, μὲ τὸν γρόνθον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐν γρόνθω*», ἀποδίδει ὀρθότατα τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοῦς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Κριτ. 3,16. Ἦσ. 58,4.

Γῦρις (Ἀκύλ.). (Γέν. 40,16).

Ἡ γονιμοποιὸς κόνις τῶν ἀνθέων, ἡ ἄχνη τοῦ ἀλεύρου. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hoṭi*, ἤτοι μὲ λευκὸν ἄρτον. (Καὶ ἐγὼ εἶδον εἰς τὸ ὄνειρόν μου, ὅτι ὑπῆρχον τρία κάνιστρα μὲ λευκὸν ἄρτον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*χονδριτῶν*», ἤτοι ἀπὸ χονδροαλεσμένην κριθὴν ἢ σίτον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*γύρεως*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ἐν μέρει δὲ καὶ τοῦς Ο'.

Γύρωσις (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 19,17).

Ἡ κατασκευὴ γύρου, κύκλου, κυκλικοῦ λάκκου. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *lehagga'*, ἤτοι φρίκη (τρόμος, φόβος). (Καὶ ἡ γῆ τοῦ Ἰούδα θὰ γίνῃ φρίκη εἰς τοῦς Αἰγυπτίους). Οἱ Ο' ἔχουν «*εἰς φόβητρον*». Ὁ

Ἄκυλας, μεταφράζων «εἰς γύρωσιν», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, τὸ ὁποῖον, προερχόμενον ἐκ τοῦ ρήματος *haḡag*, ἔχει καὶ τὴν ἔννοιαν κυκλοειδοῦς κινήσεως, κλονισμού, ζάλης κ.λπ. Ὡσαύτως προσεγγίζει ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'.

* * *

Δαιμονίζω (Ἄκυλ.). (Ψαλμ. 90 [91],6).

Φέρω κάποιον εἰς δαιμονιώδη κατάστασιν, ἐρεθίζω, πειράζω, ἐξαγριώνω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *jašud*, ἥτοι λεηλατεῖ, ἐξοντώνει. ([Δὲν θὰ φοβῆσαι]... ἀπὸ θανατηφόρον ἀσθένειαν²⁷, ἡ ὁποία περιφέρεται εἰς τὸ σκότος, οὔτε ἀπὸ ὄλεθρον, ὁ ὁποῖος ἐξοντώνει κατὰ τὴν μεσημβρίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*δαιμονίου*». Ὁ Ἄκυλας, μεταφράζων «*δαιμονίζοντος*», ἥτοι διὰ ρήματος, τὴν ἀντίστοιχον ἑβραϊκὴν λέξιν, προσεγγίζει σαφῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο', οἵτινες ἀπέδωσαν τὸ ἐν λόγῳ ρῆμα δι' οὐσιαστικοῦ.

Δαιμονιώδης (Σύμμ.). (Ψαλμ. 90 [91],6).

Ὁ δαιμονικός, ὁ ὅμοιος πρὸς δαίμονα, ὁ ἐξ αὐτοῦ προερχόμενος, ὁ διαβολικός, βίαιος, ἄγριος. Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἀντιστοίχου ἑβραϊκῆς λέξεως καὶ περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ο' ἀποδόσεως αὐτῆς βλ. ἐν λ. **δαιμονίζω**. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων ἐνταῦθα «*δαιμονιώδης*», ἀπομακρύνεται ἐκ τοῦ ἀντιστοίχου ἑβραϊκοῦ ρήματος, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ λεηλατεῖν καὶ ἐξοντώνειν, καὶ προσεγγίζει περισσότερον τοὺς Ο', οἵτινες μεταφράζουν διὰ τοῦ ὀνόματος «*δαιμόνιον*». Οὕτω διαπιστοῦμεν ὅτι δὲν συμπορεύεται μετὰ τοῦ Ἄκυλα, ὁ ὁποῖος, ὡς φαίνεται εἰς τὸ προηγηθὲν λῆμμα, προσεγγίζει περισσότερον τὸ ἑβραϊκόν καὶ ὀλιγώτερον τοὺς Ο'.

Δακτυλοδεικτῶ (Σύμμ.). (Παρ. 6,13).

Δεικνύω κάποιον διὰ τοῦ δακτύλου, διαφημίζω ἐπὶ τῷ καλῷ ἢ ἐπὶ τῷ κακῷ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *more be'etsbe'othaw*, ἥτοι πληροφορορεῖ διὰ τῶν δακτύλων του. ([Ὁ κακοήθης ἄνθρωπος]... κάμνει νεῦμα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν του ..., πληροφορορεῖ [τοὺς ἄλλους] διὰ τῶν δακτύλων του). Οἱ Ο' ἔχουν «*διδάσκει ἐν νεύμασι δακτύλων*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*δακτυλοδεικτῶν*», δὲν ἀποδίδει μὲν ἐπακριβῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἑβραϊκοῦ ἢ τῶν Ο', ἀλλ' ὅπωςδήποτε προσεγγίζει ἀμφοτέρω τὰ κείμενα ταῦτα.

27. Περὶ τῆς πιθανωτέρας σημασίας τῆς φράσεως ταύτης βλ. Π. Σιμωνά, *Τὸ ἑβραϊκόν deber ἐν τῇ μεταφράσει τῶν Ο'*.

Δαμάλης (Ἀκύλ.). (*Γ' [A'] Βασ.* 18,25).

Μόσχος, ταῦρος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *happar ha'ehad*, ἦτοι τὸν ἕνα μόσχον. (Ἐκλέξατε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας τὸν ἕνα μόσχον καὶ ἐτοιμάσατε αὐτὸν πρῶτοι). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «τὸν μόσχον (καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν 'τὸν βοῦν') τὸν ἕνα». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὸν δαμάλην τὸν ἕνα», ἀποδίδει μᾶλλον ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 21 (22),13. Βλ. πάντως καὶ **δάμαλος**.

Δάμαλος (Ἀκύλ.). (*Ψαλμ.* 21 [22],13).

Μόσχος, ταῦρος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ragim*, ἦτοι νεαροὶ ταῦροι, μόσχοι. (Μὲ περιεκύκλωσαν μόσχοι πολλοί). Οἱ Ο' ἔχουν «μόσχοι». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «δάμαλοι», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ κατὰ βάσιν καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Βλ. πάντως καὶ **δαμάλης**.

Δεῖνα (Ἀκύλ.). (*Δ' [B'] Βασ.* 6,8).

Ἄλλος τις, κάποιος, ὁ τάδε (ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων μὴ ὀνομαζομένων [ὁ δεῖνα ἄνθρωπος, τὸ δεῖνα πράγμα]). Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *meloni almoni*, ἦτοι εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐκεῖνον (τὸν τόπον). (Θὰ στήσωμεν ἐνέδραν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς τὸν τόπον τόνδε τινά», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὸν δεῖνα», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ρουθ 4,1. Α' Βασ. (Σαμ.) 21,3, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ.

Δεινοποιῶ (Ἀκύλ.). (*Ἠσ.* 51,9).

Παριστάνω κάτι ἐπὶ τὸ δεινότερον, ἐξογκώνω τὰ πράγματα, μεγαλοποιῶ, εἶμαι ὑπερβολικός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *meholeleth*, ἦτοι ὁ καταπληγώσας (ὁ διατρυπήσας). (Ἐσὺ δὲν εἶσαι ὁ πατάξας τὴν Ραάβ, ὁ καταπληγώσας τὸν δράκοντα;). Οἱ Ο' δὲν εἶναι σαφεῖς ἐνταῦθα, ἐλλείπει δὲ ἐξ αὐτῶν ἡ ἀντίστοιχος λέξις. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὁ δεινοποιήσας», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὄχι ὅμως καὶ τοὺς Ο', οἱ ὅποιοι ἄλλως τε δὲν μεταφράζουν πιστῶς εἰς τὸν οἰκείον στίχον.

Δεισαλία (Θεοδοτ.). (*Ἠσ.* 30,22).

Υγγρασία, ἀκαθαρσία, κόπρος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *dawa*, ἦτοι ἀκάθαρτον (ἀντικείμενον). (Καὶ θὰ τὰ ἀπορρίψετε ὡς ἀκάθαρτον [ἀντικείμενον]). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀποκαθημένης», ἐννοοῦντες ἐν προκειμένῳ τὰ ἔμμηνα τῆς γυναικός, ἢ ὅποια, ἐμμηνορροοῦσα, ἔθεωρεῖτο

ἀκάθαρτος. Ὁ Θεοδοσίω, μεταφράζων «δειςαλίαν», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 28,8· 13 (δίς).

Δεκάκις (Σύμμ.). (Γέν. 31,7).

Δέκα φοράς, δεκαπλασίως, πολλάκις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *asereth monim*, ἦτοι δέκα φοράς, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ «πολλάκις». Ὁ πατήρ σας μὲ ἐξηπάτησε καὶ μετέβαλε τὸν μισθόν μου δέκα φοράς). Οἱ Ο' ἔχουν «τῶν δέκα ἀμνῶν», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ μισθοῦ τῶν δέκα προβάτων. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «δεκάκις», ἀκολουθεῖ κατὰ γράμμα τὸ ἑβραϊκόν καὶ ἀποδίδει αὐτὸ ὀρθῶς, δὲν ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο', καίτοι οὔτοι ἐκλαμβάνουν ἄλλως τὸ ἐρευνώμενον κείμενον. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν στίχῳ 41.

Δένδρωμα (Ἀκύλ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 22,6).

Δενδρών, συστάς δένδρων. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *ha'ešel*, ἦτοι τὸ δένδρον, ὁ θάμνος, ὁ δρυμός. (Καὶ ὁ Σαουλ ἐκάθητο εἰς Γαβαά, κάτω ἀπὸ θάμνον εἰς ὑψηλὸν τόπον). Οἱ Ο' ἔχουν «τὴν ἄρουραν», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ καλλιεργούμενου ἐδάφους. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὸ δένδρωμα», ἀποδίδει μᾶλλον ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Δενδρῶν (Ἀκύλ.). (Γέν. 21,33).

Δάσος, δρυμός, τόπος κατάφυτος ἐκ δένδρων. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'ešel*, ἦτοι δένδρον, δρυμός. (Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Ἀβραὰμ δρυμὸν εἰς τὴν Βηρσαβεὲ καὶ ἐπεκαλέσθη ἐκεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἄρουραν», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς δενδροφυτεύσεως καλλιεργημένης γῆς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «δενδρῶνα», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀλλ' ἀπομακρύνεται ἐλαφρῶς ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Α' Βασ. (Σαμ.) 31,13).

Δέσποινα (Σύμμ.). (Ἱερ. 13,18).

Οἰκοδέσποινα, κυρία τοῦ οἴκου, σύζυγος βασιλέως ἢ ἄρχοντος, ἡγεμονίς, βασίλισσα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *welaggebira*, ἦτοι καὶ πρὸς τὴν βασίλισσαν. (Ἐἶπατε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὴν βασίλισσαν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τοῖς δυναστεύουσιν», ἦτοι καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ βασιλικῇ αὐτῇ ἄρχοντας. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ τῇ δεσποίνῃ», ἀποδίδει πιστῶς τὸ ἑβραϊκόν, διαφωνεῖ δὲ πρὸς τοὺς Ο', οἵτινες ἀνέγνωσαν ἐνταῦθα τὴν λέξιν *welaggebbitim*, τὴν δηλοῦσαν τοὺς ἄρχοντας. Ἡ ἑλληνικὴ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἱερ. 47,5.

Δευτερόγονος (Ἀκύλ.). (Γέν. 30,42 [δίς]).

Δευτερογενής, δευτερόγενος, δευτερότοκος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει ha'aturhim, ἦτοι τὰ ἀσθενῆ (ζῶα), τὰ ἀδύνατα, τὰ καθυστεροῦντα, τὰ ὄψιμα. (Τοιουτοτρόπως τὰ ὄψιμα [πρόβατα] ἦσαν τοῦ Λάβαν, καὶ τὰ πρόωμα [τὰ εὐρωστα] ἦσαν τοῦ Ἰακώβ). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ ἄσημα», ἦτοι τὰ ἀσήμαντα, τὰ μειονεκτοῦντα. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἐν δευτερογόνοις», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερόν πως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Δηγμὸς (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 90 [91],6).

Δῆγμα, πόνος ἰσχυρός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει middeber, ἦτοι ἐκ θανατικοῦ, ἐκ θανατηφόρου τινὸς ἀσθενείας. ([Δὲν θὰ φοβῆσαι]... ἐκ θανατηφόρου ἀσθενείας²⁸, ἡ ὁποία περιφέρεται εἰς τὸ σκότος). Οἱ Ο' ἀνέγνωσαν, προφανῶς, τὴν ἀφωνηέντιστον ἑβραϊκὴν λέξιν ὡς midabar (ἐκ τοῦ dabar, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ τὸ πρᾶγμα κ.λπ.), καὶ μετέφρασαν αὐτὴν «ἐκ πράγματος», ἀποδώσαντες εἰς τὸ κείμενον τὴν ἔννοιαν τῆς δυσχερείας, τῆς ἐνοχλήσεως, τοῦ δυσαρέστου, κακοῦ καὶ ἐπικινδύνου γεγονότος. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἀπὸ δηγμοῦ», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Δημοκατάρατος (Θεοδοτ.). (Παρ. 11,26).

Ὁ κατηραμένος ἀπὸ τὸ δῆμον, ὁ ἐπισύρων τὴν κατάραν τοῦ λαοῦ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει jiqqebuhu le'om, ἦτοι κατηραμένος ἀπὸ τὸν λαόν. (Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατακρατεῖ [πολὸν] σίτον εἶναι κατηραμένος ἀπὸ τὸν λαόν). Οἱ Ο' ἔχουν «ὑπολείπειτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν», ἦτοι εἶθε νὰ τὸν δώσῃ εἰς τὰ ἔθνη, εἰς τοὺς ξένους. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «δημοκατάρατος», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο', οἱ ὁποῖοι, ἄλλως τε, δὲν μεταφράζουσι ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν.

Διαβαστάζω (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 51,18).

Διαβιβάζω, ὀδηγῶ, διαπεραιῶ, μεταφέρω εἰς τὸ ἔναντι μέρος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'en-menahel, ἦτοι δὲν ὑπάρχει ὁ μεταφέρων, ὁ συμπαριστάμενος, ὁ ὀδηγῶν. (Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀπὸ ὄλους τοὺς υἱοὺς τοὺς ὁποῖους ἐγέννησε, διὰ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε», ἦτοι καὶ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς διὰ νὰ σὲ παρηγορήσῃ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ

28. Βλ. ἐπίσης καὶ δαμονίζω.

οὐκ ἔστιν ὁ διαβαστάζων σε», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τῶν Ο', οἱ ὅποιοι δὲν ἀποδίδουν πιστῶς τὸ πρωτότυπον ἐνταῦθα. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα καὶ ἐν Ψαλμ. 30 (31),4, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἑξ. 15,13. Ψαλμ. 41 (42),5.

Διαβηματίζω (Ἀκύλ.). (*Β' Βασ. [Σαμ.] 6,13*).

Βαδίζω, κινουῦμαι, ἐξερχομαι, βηματίζω πρὸς τὰ ἔξω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *tsa'adu*, ἥτοι ἐβάδιζον. (Καὶ μόλις οἱ φέροντες τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐβάδιζον ἐξ βήματα, αὐτὸς ἐθυσίαζεν ἕνα βοῦν καὶ ἕνα ἀμνὸν σιτευτόν). Οἱ Ο' δὲν ἀποδίδουν τὴν ἀντίστοιχον ἑβραϊκὴν λέξιν καὶ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ πρωτότυπον εἰς τὸ οἰκειὸν χωρίον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*διεβημάτισαν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὅπωςδήποτε δὲ ἐπιτυχέστερον ἀπὸ τοὺς Ο'.

Διαβήτης (Σύμμ.). (*Ἦσ. 28,17*).

Μικρὸν τεκτονικὸν ὄργανον πρὸς χάραξιν κύκλων. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *lemiṣqaleth*, ἥτοι εἰς τὴν στάθμην. (Καὶ θὰ θέσω τὴν κρίσιν εἰς τὸν κανόνα καὶ τὴν δικαιοσύνην εἰς τὴν στάθμην). Οἱ Ο' ἔχουν «*εἰς σταθμούς*», ἥτοι εἰς μεγάλα μέτρα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰς διαβήτην*», κατ' ἄλλην δὲ γραφὴν «*εἰς διάβητον*»²⁹, προσεγγίζει σημαντικῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Διάβλεψις (Ἀκύλ.). (*Ἦσ. 61,1*).

Διερεύνησις, ἐξέτασις, ἐπισκόπησις, πρόβλεψις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *reqah-qoah*, ἥτοι ἀπελευθέρωσιν, διάνοιξιν τῆς φυλακῆς. (Ὁ Κύριος ... μὲ ἀπέστειλε ... νὰ κηρύξω τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ νὰ διανοίξω τὴν φυλακὴν εἰς τοὺς φυλακισμένους). Οἱ Ο', παραλλάσσοντες τὸ κείμενον, μεταφράζουν «*καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν*», ἐν τῇ αὐτῇ πάλιν ἐννοίᾳ, ἥτοι τῆς διανοίξεως τῆς σκοτεινῆς φυλακῆς, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν δεσμίων. Ἄς σημειωθῇ ὅτι ὁ Θεοδοτίων μεταφράζει ἐνταῦθα «*διάνοιξιν*» καὶ ὁ Σύμμαχος «*ἀπόλυσιν*»³⁰. Ὁ Ἀκύλας δέ, μεταφράζων «*διάβλεψιν*», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν καὶ περισσότερον τοὺς Ο' («*διάβλεψιν*» - «*ἀνάβλεψιν*»).

Διαδηματίζομαι (Ἀκύλ.). (*Ψαλμ. 21 [22],13*).

Φέρω (βασιλικὸν) στέμμα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *kitteruni*, ἥτοι μὲ

29. Βλ. Septuaginta, Isaias, ἐκδ. J. Ziegler, ἐν τῷ χωρίῳ.

30. Βλ. *μν. ἔργ.*, ἐν τῷ χωρίῳ.

περικύκλωσαν (ἐχθρικῶς). (Ταῦροι ἰσχυροὶ ἐκ τῆς Βασάν με περικύκλωσαν [ἐχθρικῶς]). Οἱ Ο', συμφωνοῦντες πλήρως πρὸς τὸ ἑβραϊκόν, ἔχουν «περιέσχον με», ἥτοι με περιέζωσαν πανταχόθεν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «διεδηματίσαντό με», φαίνεται ὅτι ἔχει ἐκλάβει τὸ ὡς ἄνω ἐρευνώμενον ἑβραϊκόν ῥῆμα ὄχι ὑπὸ τὴν συνήθη σημασίαν του, τὴν τῆς ἐχθρικῆς περισφιξεως, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλην, σπανιωτέραν, καὶ μᾶλλον ἐκείνην τῆς τελετῆς τῆς βασιλικῆς στέψεως. Οὕτω δὲν δίδει τὴν πραγματικὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ ἑβραϊκόν κείμενον ἐνταῦθα, διαφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο', οἱ ὁποῖοι μεταφράζουσι ὀρθῶς τὸ οἰκεῖον χωρίον.

Διαδικάζομαι (Σύμμ.). (Ἰὼβ 23,6).

Διαγωνίζομαι, ἀντιδικῶ πρὸς κάποιον, προσφεύγω εἰς τὰ δικαστήρια. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *jarib 'imadi*, ἥτοι θὰ ἀντεμάχετο, θὰ ἀντιδικοῦσε μαζί μου. (Μήπως θὰ ἀντιδικοῦσε μαζί μου μετὰ τὴν μεγάλην δύναμίν του;). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπελεύσεταιί μοι», ἥτοι θὰ ἐπέλθῃ, θὰ ἐπιπέσῃ εἰς ἐμέ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «διαδικάζεται μοι», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 33,13.

Διαδικασία (Σύμμ.). (Ψαλμ. 54 [55],10).

Ἡ πορεία ἢ ἡ διεξαγωγή δίκης ἢ ἄλλης τινὸς ἐνεργείας, ἢ φιλονεικία, ἢ ἔρις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *werib*, ἥτοι καὶ φιλονεικίαν (καὶ ἔριδα). (Εἶδον καταδυναστευσιν καὶ φιλονεικίαν εἰς τὴν πόλιν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἀντιλογίαν», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν διενέξεων. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ διαδικασίαν», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὀλίγον δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Διαδικασμὸς (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 48,28).

Ὁ δικαστικὸς ἀγὼν, ἢ δίκη, ἢ διαδικασία. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *meribath*, ἥτοι ὕδατα φιλονεικίας. Πρόκειται συγχρόνως καὶ περὶ σπουδαίου τοπωνυμίου, τῆς γνωστῆς πηγῆς Μεριβά, περὶ τῆς ὁποίας βλ. ἐν Ἀριθμ. 20,13 («ὔδωρ ἀντιλογίας»), 24 («ὔδωρ τῆς λοιδορίας») κ.λπ. (Τὸ ὄριον θὰ εἶναι ἀπὸ τὴν Θαμὰρ ἕως τὰ ὕδατα [τὴν πηγὴν] τῆς Μεριβά Κάδης). Οἱ Ο', ὁμιλοῦντες ἐπίσης διὰ τοπωνύμιον, ἔχουν «καὶ ὕδατος Μαρμώθ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ὕδατος διαδικασμοῦ», οὐδόλως ἀφίσταται τοῦ ἑβραϊκοῦ, συμπορεύεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ Συμμάχου. Πράγματι ὁ τελευταῖος οὗτος μεταφράζει παρομοίως ἐνταῦθα, ἥτοι «καὶ ὕδατος ἀντιλογίας», καὶ κατ'

ἄλλην γραφήν «*καὶ ἐν ὕδατι νείκους*» (διαμάχης κ.λπ). Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ Ἀκύλας προσεγγίζει καὶ τοὺς Ο'.

Διαζώνη (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 29,9).

Ζώνη μεγάλου πλάτους. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *abnet*, ἦτοι μὲ ζώνας (μὲ ζωστήρας). (Καὶ νὰ περιζώσης αὐτοὺς μὲ ζώνας, τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*ταῖς ζώναις*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*διαζώνη*», κατ' ἄλλην δὲ γραφήν «*ζώνη*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκὸν καὶ συμφωνεῖ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διάζωμα (Ἀκύλ.). (Λευιτ. 8,7).

Διάζωμα, ζώνη. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *behešeb*, ἦτοι μὲ τὴν κεντητὴν ζώνην. (Καὶ ἔζωσεν αὐτὸν μὲ τὴν κεντητὴν ζώνην τοῦ ἐφῶδ καὶ τὸν περιέζωσε μὲ αὐτήν). Οἱ Ο' ἔχουν «*κατὰ τὴν ποίησιν*», ἀπομακρυνθέντες ἀπὸ τὸ ἐβραϊκόν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐν τῷ διαζώματι*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, δὲν συμφωνεῖ ὅμως καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐξ. 28,27.

Διαθρέω (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 7,25).

Ἐξετάζω μετὰ προσοχῆς, παρατηρῶ ἐκ τοῦ πλησίον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *welathur*, ἦτοι καὶ διὰ νὰ διερευνήσω. (Ἔστρεψα τὸν νοῦν μου διὰ νὰ μάθω καὶ νὰ διερευνήσω καὶ νὰ ἀναζητήσω τὴν σοφίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*Καὶ τοῦ κατασκέψασθαι*», ἦτοι καὶ διὰ νὰ ἐξερευνήσω. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ διαθρήσαι*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 1,13.

Διαλακτίζω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 67 [68], 31).

Λακτίζω, ἀποκρούω, καταφρονῶ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *mithrappes*, ἦτοι καταπάτησε. (Καταπάτησε αὐτοὺς οἱ ὅποιοι εὐφραίνονται μὲ πλάκας ἀργυρίου). Οἱ Ο' ἔχουν «*τοῦ ἐγκλεισθῆναι*», ἦτοι διὰ νὰ πολιορκήσουν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τοῖς διαλακτίζουσι*», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὅμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Διαλαλῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 50 [51], 16).

Ὀμιλῶ περὶ τίνος, κοινολογῶ, κηρύσσω δημοσίᾳ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *terannen*, ἦτοι θὰ δοξολογή μὲ χαρὰν. (Ἡ γλώσσά μου, μὲ χαρὰν, θὰ ψάλλῃ τὴν δικαιοσύνην σου). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀγαλλιᾶσεται*», ἦτοι θὰ χαίρεται. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*διαλαλήσει*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 76 (77), 4·7. 77 (78), 65. 142 (143), 5.

Διάλεξις (Σύμμ.). (Ψαλμ. 103 [104],34).

Λόγος, ὁμιλία εἰς δημόσιον χώρον. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *sihī*, ἦτοι ὁ λογισμός μου, ἢ σκέψις μου. (Ἡ σκέψις μου δι' αὐτὸν θὰ εἶναι γλυκεία, καὶ ἐγὼ θὰ χαίρωμαι πλησίον τοῦ Κυρίου). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἡ διαλογία μου*», ἦτοι ὁ διαλογισμός μου, ὁ νοῦς μου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἡ διάλεξις μου*», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὁμοίως δὲ περίπου καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἄσμ. 6,5.

Διαμελετώ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 76 [77],13).

Μελετώ, σπουδάζω, σκέπτομαι. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *wehagithi*, ἦτοι καὶ σκεπτόμενος θὰ μελετώ. (Καὶ σκεπτόμενος θὰ μελετώ ὅλα τὰ ἔργα σου, καὶ θὰ ἀναλογίζωμαι τὰς πράξεις σου). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*καὶ μελετήσω*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ διεμελέτων*», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διάνοξις (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 61,1).

Ἄνοιγμα, ρῆγμα, ἡ ἐνέργεια τοῦ διανοίγειν. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *pe-qah-qoah*, ἦτοι ἀπελευθέρωσιν, διάνοξις τῆς φυλακῆς. (Ὁ Κύριος ... με ἀπέστειλε ... νὰ κηρύξω τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ νὰ διανοίξω τὴν φυλακὴν εἰς τοὺς φυλακισμένους). Ἐνταῦθα γίνεται λόγος περὶ ἀπελευθερώσεως τῶν δεσμίων, διὰ τῆς διανοίξεως τῶν φυλακῶν. Οἱ Ο', παραλλάσσοντες ἐλαφρῶς τὸ κείμενον, μεταφράζουσι «*καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν πάλιν ἔννοιαν, ἦτοι τῆς διανοίξεως τῆς σκοτεινῆς φυλακῆς, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐγκλείστων. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*διάνοξιν*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἔβραϊκόν, βασικῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Βλ. καὶ **διάβλεψις**.

Διαπαλαίω (Σύμμ.). (Γέν. 25,22).

Ἄγωνίζομαι, παλαίω ἐντόνως. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *wajjithrotsatsu*, ἦτοι καὶ ἐπάλαιον, καὶ συνεκρούοντο. (Καὶ τὰ παιδία συνεκρούοντο εἰς τὴν κοιλίαν τῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐσκίρων δέ*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ διεπάλαιον*», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Διαπάρειμι (Θεοδοτ.). (Παρ. 7,23).

Διαπερῶ, διέρχομαι, διαβαίνω. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει 'ad jephah-lah, ἦτοι μέχρις ὅτου διαπεράσῃ. (Ὅπως ἡ ἔλαφος τρέχει ὡς πτηνὸν εἰς τὴν παγίδα, μέχρις ὅτου τὸ βέλος διαπεράσῃ τὸ ἦπαρ αὐτῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «*(ἡ ὡς ἔλαφος τοξεύματι) πεπληγῶς*», ἦτοι πληγῶθεϊσα (ἡ

έλαφος [διά βέλους]). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «(έως) διαπαρη (βέλος)», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Διαπελάζω (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 89 [90],10).

Πλησιάζω, προσεγγίζω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει gaz, ἥτοι παρέρχεται, ἐπέρχεται. (Διότι ἐπέρχεται ταχέως [τὸ τέλος], καὶ ἡμεῖς πετώμεν μακράν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπήλθεν». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «διεπέλασεν», προσεγγίζει ἀκροθιγῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Διαπέτασμα (Θεοδοτ.). (Ἰεζ. 27,7).

Παραπέτασμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει miphgasekh, ἥτοι ἡ σινδῶν σου, τὸ κάλυμμα σου. (Τὸ κάλυμμα σου ἦτο ἀπὸ λεπτὸν κεντητὸν λίνον ἐξ Αἰγύπτου). Οἱ Ο' ἔχουν «στρωμνή», ἥτοι στρώμα διὰ τὸν ὕπνον. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «διαπέτασμά σου», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Διάπηγμα (Ἀκύλ.). (Δ' [B'] Βασ. 16,17).

Δοκός, βάσις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'eth-hammisgeroth, ἥτοι τῶν βάσεων. (Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ ἀπέκοψε τὰ πλαίσια τῶν βάσεων). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ συγκλείσματα», ἥτοι τὰς πλευράς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὰ διαπήγματα», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περὶ τοῦ καὶ τοὺς Ο'.

Διαπηδῶ (Σύμμ.). (Ἰσμ. 2,8).

Πηδῶ, ἀναπηδῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει medalleg, ἥτοι πηδῶν, ἀναπηδῶν. (Ἰδοῦ, αὐτὸς ἔρχεται, πηδῶν ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «πηδῶν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «διαπηδῶν», ἀποδίδει πιστῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διαπλοκή (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 124 [125],5).

Πλοκή, σύνθεσις, λοξοδρομία. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'aqalqallotham, ἥτοι εἰς τὰς σκολιὰς (τὰς διεστραμμένας) ὁδοὺς αὐτῶν. (Αὐτοὺς δὲ οἱ ὅποιοι παρεκκλίνουν εἰς τὰς σκολιὰς ὁδοὺς αὐτῶν, θὰ τοὺς ἐξαποστείλῃ ὁ Κύριος μαζὶ μὲ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς τὰς στραγγαλιάς», ἥτοι εἰς τοὺς πολυπλόκους κόμβους, εἰς τὰς μὴ εὐθείας ὁδοὺς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «διαπλοκάς», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Διαπόνημα (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 15 [16],4).

Βαρεία ἐργασία, δουρικὸν ἔργον, κόπος, πόνημα, ἐσωτερικὸς πόνος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'atstsebotham, ἥτοι οἱ πόνοι (αἱ θλίψεις, αἱ

ποιναὶ) αὐτῶν. (Πολλοὶ εἶναι οἱ πόνοι ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦν ἄλλους θεοῦς). Οἱ Ο' ἔχουν «αἱ ἀσθένειαὶ αὐτῶν». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὰ διαπονήματα αὐτῶν», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ἀμυδρῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Β' Βασ. (Σαμ.) 5,21. Ψαλμ. 126 (127),2. Ἦσ. 58,3.

Διαπόνησις (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 50,11).

Κόπος, ἐπιμελὴς ἐργασία, ἄσκησις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει lema'atseba, ἦτοι μὲ πόνους. (Μὲ πόνους θὰ εἴσθε ἐπὶ τῆς κλίνης σας). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν λύπῃ», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εἰς διαπόνησιν», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Διαπορῶ (Συμμ.). (Ψαλμ. 76 [77],5).

Ἄπορῶ, διατελῶ ἐν ἀπορίᾳ, ἀδυνατῶ νὰ ἐξηγήσω, εὐρίσκομαι ἐν ἀμηχανίᾳ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει niph'amti, ἦτοι ἐταράχθην. (Ἐταράχθην καὶ δὲν δύναμαι νὰ ὀμιλήσω). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «ἐταράχθην». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «διηπόρου», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δαν. 2,1.

Διαπρέπεια (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 28 [29],4).

Μεγαλοπρέπεια, ὑπεροχή. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει behadar, ἦτοι ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. (Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι πλήρης μεγαλοπρεπείας). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «ἐν μεγαλοπρεπείᾳ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν διαπρεπείᾳ», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 28 (29),2. 44 (45),4. 103 (104),1. 109 (110),3. Ἦσ. 35,2 (δύς). 53,2.

Διαπρέπω (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 63,1).

Ἐξέχω, ὑπερέχω, διακρίνομαι μεταξὺ ἄλλων. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει hadur, ἦτοι ἐνδοξος. (Ποῖος εἶναι αὐτὸς ... ὁ ἐνδοξος μὲ τὴν στολήν του, ὁ ὅποιος προχωρεῖ μὲ τὸ μεγαλεῖον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ;). Οἱ Ο' ἔχουν «ώραϊος». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «διαπρέπων», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, βασικῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Δίαρμα (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 34,13).

Ταξείδιον διὰ θαλάσσης, διάπλευσις, τὸ ὑπὸ πλοίου διανυθὲν διάστημα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει bemibtsareha, ἦτοι εἰς τὰ φρούρια τῆς. (Καὶ θὰ βλαστήσουν εἰς τὰ ἀνάκτορα αὐτῆς ἄκανθαί, εἰς τὰ φρούριά τῆς κνίδαί καὶ βάτοι). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν διάρμασιν», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ σαφῶς καὶ τῶν Ο'. Ἡ

λέξεις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Β' Βασ. (Σαμ.) 24,7.

Διάρπασμα (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 33,23).

Διαρπαγή, λεηλασία, λήστευσις, λαφυραγώγησις. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *bazezu baz*, ἦτοι θὰ διαρπάξουν πολλὰ λάφυρα. (Καὶ τότε θὰ γίνῃ διανομὴ πλουσίας λείας, ἀκόμη δὲ καὶ χωλοὶ θὰ διαρπάξουν πολλὰ λάφυρα). Οἱ Ο' ἔχουν «*προνομὴν ποιήσουσιν*», ἦτοι θὰ ἐπιδοθοῦν εἰς λαφυραγώγησιν, εἰς λεηλασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*διήρπασαν διάρπασμα*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο', παρ' ὅτι τόσον τὸ ἔβραϊκὸν κείμενον, ὅσον καὶ ἐκεῖνο τῶν Ο' εἶναι ἰδιαιτέρως δυσχερῆ ἐνταῦθα.

Διαρτισμὸς (Συμμ.). (Ἰεζ. 4,12).

Διάρτισις, ἀπάρτισις, διάπλασις, διαμόρφωσις. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *we'ugath*, ἦτοι καὶ (ὡς) πίτταν (καὶ [ὡς] πλακοῦντα). (Καὶ ὡς πίτταν κριθίνην θὰ τρώγῃς αὐτοῦς, καὶ θὰ τοὺς ψήγῃς ἐπάνω εἰς κόπρον ἀνθρώπων, ἐνώπιον αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ἐγκρουφίαν*», ἦτοι καὶ ὡς ἄρτον ἐψημένον εἰς τὴν στάκτην, καὶ ὡς πλακοῦντα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων, μᾶλλον ἀσαφῶς, «*καὶ διαρτισμόν*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἔβραϊκόν οὔτε τοὺς Ο', ὅπου γίνεται λόγος περὶ τῆς ἐξαιρετικῶς ἀκαθάρτου τροφῆς, τὴν ὁποίαν θὰ λαμβάνῃ ὁ Ἰεζεκιὴλ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων πολιορκουμένην πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ (βλ. καὶ *διαχώρησις*).

Δίσις (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 28,20).

Κάλυμμα, σκέπασμα, σκηνή. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *wehammassekha*, ἦτοι καὶ τὸ σκέπασμα. (Ἡ κλίνη εἶναι πολὺ μικρά, διὰ νὰ ἐξαπλωθῶμεν εἰς αὐτήν, καὶ τὸ σκέπασμα πολὺ στενόν, διὰ νὰ περιτυλιχθῶμεν). Οἱ Ο' δὲν ἀποδίδουν πιστῶς τὸ κείμενον ἐνταῦθα. Διὰ τῆς διασωθείσης, πάντως, δυσνοήτου μεταφράσεώς των, «*στενοχωρούμενοι οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι*», ἐκδηλοῦται ἡ ἐξαιρετικὴ δυσχέρεια τὴν ὁποίαν εἶχον οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν Ἀσσυρίων. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*καὶ ἡ δίσις*», ἀποδίδει μᾶλλον ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν.

Διασκέδασις (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 24,19).

Διασκορπισμὸς, διασπορά, διάλυσις, ἐξαφάνισις. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *por hithrogea*, ἦτοι θὰ ὑποστῇ ὀλοκληρωτικὴν διάλυσιν. (Ἡ γῆ θὰ συντριβῇ τελείως, ἡ γῆ θὰ ὑποστῇ ὀλοκληρωτικὴν διάλυσιν). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ἀπορία ἀπορηθήσεται*», ἦτοι καὶ θὰ ὑποστῇ μεγάλην σύγχυσιν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*καὶ*

διασκεδάσει διασκεδασθήσεται», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἀρκούντως καὶ τοὺς Ο'.

Διασταθμίζω (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 33,18).

Διασταθμῶμαι, διαχωρίζω, διανέμω, διαιρῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *šoqel*, ἦτοι ὁ ζυγιστής (ὁ ζυγοσταθμίζων). (Ποῦ εἶναι ὁ γραμματεὺς; Ποῦ εἶναι ὁ ζυγιστής; Ποῦ εἶναι ὁ μετρητὴς τῶν πύργων;). Οἱ Ο' ἔχουν «οἱ συμβουλευόντες», ἦτοι οἱ σύμβουλοι. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ὁ διασταθμίζων», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν καὶ δὴ ὀρθότερον ἀπὸ ὅσον οἱ Ο', ἀπὸ τοὺς ὁποίους εὐλόγως ἀπομακρύνεται οὗτος. Σημειωτέον ὅτι καὶ ὁ Σύμμαχος μεταφράζει «ὁ διασταθμίζων», ὁ δὲ Ἀκύλας «ὁ σταθμίζων». Ἡ ἔρμηνυθεῖσα λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος καὶ ἐν Ψαλμ. 57 (58),3, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἦσ. 33,18 καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Ψαλμ. 57 (58),3.

Διαστρωφῶμαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 54 [55], 5).

Διαστρέφομαι, συστρέφομαι, ἐξαρθροῦμαι, διατελῶ ἐν ταραχῇ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *jahlil*, ἦτοι τρέμει (ἀγωνιᾷ). (Ἡ καρδία μου τρέμει ἐντός μου, καὶ τρόμος θανάτου με κατέλαβεν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐταράχθη». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «διεστρωφᾶτο», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διασύρω (Ἀκύλ.). (Παρ. 1,30).

Σύρω, παρασύρω, ἐμπαίζω, δυσφημίζω, χλευάζω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *pa'atsu*, ἦτοι κατεφρόνησαν (περιεφρόνησαν). (Δὲν ἠθέλησαν τὰς συμβουλὰς μου, κατεφρόνησαν ὅλους τοὺς ἐλέγχους μου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐμυκτήριζον», ἦτοι περιεφρόνου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «διέσυραν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 15,5. Δευτ. 31,20. Α' Βασ. (Σαμ.) 2,17. Β' Βασ. (Σαμ.) 12,14 (δύς). Ψαλμ. 9,24 (10,3). Ἦσ. 52,5, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἦσ. 1,4. Ἱερ. 27 (50),45.

Διασωσμός (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 54 [55],9).

Ἐπέλεσις διασώσεως. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *mephallet li³¹*, ἦτοι τὴν φυγὴν μου (τὴν καταφυγὴν μου). (Θὰ ἐτάχυνον τὴν φυγὴν μου ἀπὸ τὸν ὀρμητικὸν ἄνεμον, ἀπὸ τὴν θύελλαν). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸν σώζοντά με», ἦτοι τὸν σωτῆρά μου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «διασωσμὸν

31. Βλ. *Biblia Hebraica*, ἐκδ. R. Kittel, ἐν τῷ χωρίῳ.

έμοί», προσεγγίζει πολύ τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ βασικῶς ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Διαταράσσω (Σύμμ.). (Γ' [Α'] Βασ. 21 [20],43).

Συγχύζω, προκαλῶ ἐνόχλησιν, ἀνωμαλίαν, ἐμβάλλω εἰς ταραχήν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *sar*, ἦτοι λυπημένος. (Καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ λυπημένος καὶ δυσηρεστημένος). Οἱ Ο' ἔχουν «*συγκεχυμένος*», ἦτοι ἐν στενοχωρία διατελών. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*διατεταραγμένος*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ πολὺ καὶ τοὺς Ο'.

Διατέμνω (Ἀκύλ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 18,23).

Διαχωρίζω, διαιρῶ, κόπτω εἰς δύο, διασχίζω, Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hakkikkar*, ἦτοι τῆς πεδιάδος (τοῦ Ἰορδάνου). (Καὶ ἔτρεξεν ὁ Ἀχμίας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πεδιάδος [τοῦ Ἰορδάνου] καὶ προσεπέρασε τὸν Χουσεὶ). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὴν τοῦ Κεχάρ*», ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τὴν διατέμνουσαν*», προσεγγίζει ἀπλῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Διατινάσσω (Ἀκύλ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 6,16).

Σείω, τινάσσω ἰσχυρῶς, κινῶ βιαίως. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *merhazzez*, ἦτοι πηδῶντα, χορεύοντα. (Καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ χορεύοντα καὶ σκιρτῶντα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐχλεύασεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «*ὀρχούμενον*», ἦτοι χορεύοντα. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*διατινασσόμενον*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμπορεύεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διατορεύω (Θεοδοτ.). (Γ' [Α'] Βασ. 6,18).

Διατορνεύω, ἐπεξεργάζομαι διὰ τοῦ τόρνου, ἐγχαράσσω, ἀπεικονίζω, σφυρηλατῶ, σκαλίζω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *miqla'ath*, ἦτοι ξυλόγλυπτον ἔργον. (Τὰ δὲ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ οἴκου κέδρινα ξύλα ἦσαν ξυλόγλυπτα μὲ κάλυκας καὶ ἀνοικτὰ ἄνθη). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀνάγλυφα*». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*διατετορευμένα*», προσεγγίζει ἀρκούντως τὸ ἑβραϊκόν, ἐν μέρει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα.

Διαυγάζω Βλ. *διαυγίζω*.

Διαυγῆς (Ἀκύλ.). (Παρ. 16,2).

Διαφανής, φωτεινός, καθαρός. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *zakh*, ἦτοι καθαράι (εὐθεΐαι). (Ὅλαι αἱ ὁδοὶ τοῦ ἀνθρώπου φαίνονται καθαράι

εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του). Ἡ λέξις ἐλλείπει ἐκ τῶν Ο', ὡς ἐπίσης καὶ ὁ οἰκειὸς στίχος. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*διαυγείς*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν.

Διαυγίζω (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 25,5).

Διαυγάζω, διαλάμπω, λάμπω, διαφωτίζω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *welo' ja'ahil*, ἤτοι καὶ δὲν λάμπει. (Ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ σελήνη δὲν λάμπει). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ οὐκ ἐπιφάνσκει*», ἤτοι καὶ δὲν φωτίζει. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*οὐ διαυγισθήσεται*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμβαδίζει δὲ ὀλίγον καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διάφηνξις (Σύμμ.). (Ἰερ. 32,21 [25,35]).

Διεκφυγή, διαφυγή, τρόπος διαφυγῆς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *urheleta*, ἤτοι καὶ σωτηρία. (Καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ φυγὴ διὰ τοὺς ποιμένας καὶ σωτηρία διὰ τοὺς ἐγκρίτους τοῦ ποιμνίου). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «*καὶ σωτηρία*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ διάφηνξις*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Διαχαράσσω (Θεοδοτ.). (Ἡσ. 49,16).

Χαράσσω βαθέως, σκαλίζω, γλύφω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *haqqo-thikh*, ἤτοι σὲ ἔχω ζωγραφίσει. (Ἰδοῦ, σὲ ἔχω ζωγραφίσει ἐπάνω εἰς τὰς παλάμας μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐξωγράφηκά σου*», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «*ἐξωγράφησά σου*» (τὰ τείχη). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*διεχάραξά σε*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διαχώρησις (Σύμμ.). (Ἰεζ. 4,12).

Ἀποπάτησις, κένωσις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *tse'ath*, ἤτοι κόπρος, ἀκαθαρσία, περιττώματα. (Καὶ ὡς πίπταν κριθίνην θὰ τρώγῃς αὐτούς, καὶ θὰ τοὺς ψήγῃς ἐπάνω εἰς κόπρον ἀνθρώπων ἐνώπιον αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «*κόπρου*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*διαχωρήσεως*», φαίνεται ὅτι ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν καὶ ὅτι συμφωνεῖ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Βλ. πάντως καὶ **διαρτισμός**.

Διάψευσμα (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 61 [62],5).

Ψεῦδος, δόλος, ἀπάτη, ψευδολογία. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *khazab*, ἤτοι ψεῦδος. (Ἀρέσκονται εἰς τὸ ψεῦδος· μετὰ τὸ στόμα των εὐλογοῦν, ἀλλὰ μετὰ τὴν καρδίαν των καταρῶνται). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν ψεύδει*». Σημειωτέον ὅτι εἰς τινὰ χειρόγραφα τῶν Ο', ἐν οἷς καὶ ὁ κώδιξ Β, ὑπάρχει ἡ γραφὴ «*ἐν δήμε*», προελθοῦσα μᾶλλον ἐκ παραδρομῆς³².

32. Septuaginta, Psalmi cum Odis, ἐκδ. A. Rahlf's, ἐν τῷ χωρίῳ.

Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν ψεύδει», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα καὶ ἐν 115,2 (116,11).

Διαψηλαφῶ (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 59,10).

Ψηλαφῶ λεπτομερῶς, ἐξετάζω μετ' ἀκριβείας. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *pegašeša*, ἤτοι ψηλαφῶμεν. (Ψηλαφῶμεν ὡς τυφλοὶ τὸν τοῖχον, ὡς μὴ ἔχοντες ὀφθαλμοὺς ψηλαφῶμεν). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «ψηλαφήσουσιν». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «διαψηλαφήσομεν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γέν. 31,34.

Διβαφῆς (Θεοδοτ.). (Ἐξ. 25,4).

Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι βαμμένος δύο φορὰς. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wethola'ath šani*, ἤτοι ὕφασμα κόκκινον, δύο φορὰς βαμμένον. ([Καὶ θὰ λάβετε παρ' αὐτῶν ὡς προσφορὰν] ... καὶ κυανοῦν καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον ὕφασμα, δύο φορὰς βαμμένον, καὶ βύσσον καὶ τρίχας αἰγῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ κόκκινον διπλοῦν». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «διβαφές», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ ἀπολύτως καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Δίβαφος (Σύμμ.). (Ἐξ. 28,5).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι βαμμένος δύο φορὰς, ὁ διβαφῆς (βλ. λ.). Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *we'eth-tola'ath haššani*, ἤτοι καὶ τὸ κόκκινον, τὸ δύο φορὰς βαμμένον. (Καὶ αὐτοὶ θὰ λάβουν χρυσὸν καὶ τὸ κυανοῦν ὕφασμα καὶ τὸ πορφυροῦν καὶ τὸ κόκκινον, τὸ δύο φορὰς βαμμένον, καὶ τὴν βύσσον). Οἱ Ο' ἔχουν ἀπλῶς «καὶ τὸ κόκκινον». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὸ δίβαφον», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν καὶ δὲν συμφωνεῖ πλήρως πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 35,23-35.

Διδακτῆρ (Ἀκύλ.). (Κριτ. 3,31).

Βούκεντρον, διὰ τοῦ ὁποῖου κεντῶνται οἱ βόες, μάστιξ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *bemalmad*, ἤτοι μὲ τὸ βούκεντρον. (Καὶ ἐπάταξεν ἐξακοσίους Φιλισταίους μὲ τὸ βούκεντρον τῶν βοῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν τῷ ἀροτρόποδι», ἤτοι μὲ τὸ σιδηροῦν ἄκρον (τὸ ὑν[ν]ιον) τοῦ ἀρότρου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν διδακτῆρι», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο', οἱ ὁποῖοι μετέφρασαν αὐτὸ δι' ἄλλης λέξεως καὶ μᾶλλον ἐσφαλμένως.

Διδυμοτόκος (Σύμμ.). (Ἰσμ. 4,2).

Ἐκεῖνη ἢ ὁποῖα γεννᾷ δίδυμα. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *math'imoth*, ἦτοι γεννοῦν δίδυμα. (Ὅλοι αὐταὶ [αἱ ἀμνάδες] γεννοῦν δίδυμα, καὶ δὲν ὑπάρχει στεῖρα μεταξύ αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*διδυμεύουσαι*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ἀκριβῶς, ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*διδυμοτόκοι*», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἑναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα.

Διευθύνω (Ἀκύλ.). (*Α' Βασ. [Σαμ.] 24,4*).

Διευθετῶ, διορθῶνω κάτι τὸ ὁποῖον ἔχει κακῶς, ἐλέγχω αὐτὸ ὡς ἐσφαλμένον, τὸ καθιστῶ εὐθύ. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *lehasekh 'eth - raglaw*, ἦτοι διὰ νὰ ἀναπαυθῆ, νὰ ἀφοδεύσῃ. (Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Σαουλ διὰ νὰ ἀναπαυθῆ [διὰ σωματικὴν του ἀνάγκην]). Οἱ Ο' ἔχουν «*παρασκευάσασθαι*», ἦτοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς φυσικῆς του ἀνάγκης. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τοῦ διευθύναι*», προσεγγίζει ἀμυδρῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Σημειωτέον ὅτι ὁ Θεοδοτίων ἔχει ἐν προκειμένῳ «*ἀποκενῶσαι τοὺς πόδας αὐτοῦ*», ὁ δὲ Σύμμαχος «*ἀποπατήσαι*» (βλ. καὶ *ἀποπατῶ*).

Διηνεκῆς (Σύμμ.). (*Ψαλμ. 47 [48],15*).

Διαρκῆς, συνεχῆς, αἰώνιος, ἀτελεύτητος. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *'al - muth*, ἦτοι αἰωνίως (μέχρι θανάτου, διὰ παντός, διηνεκῶς). (Διότι αὐτὸς ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Θεὸς ἡμῶν... Αὐτὸς θὰ ὀδηγῆ ἡμᾶς αἰωνίως). Οἱ Ο' ἔχουν «*εἰς τοὺς αἰῶνας*», ἦτοι, ἐπίσης, αἰωνίως (διὰ παντός). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰς τὸ διηνεκές*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Συμμάχου καὶ ἐν 88 (89),30.

Δικαιοπραγῶ (Σύμμ.). (*Γέν. 18,25*).

Ἀπονέμω δικαιοσύνην, ἐνεργῶ νομίμως, πράττω τὰ δίκαια. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *hašorhet*, ἦτοι ὁ κρίνων, ὁ ἀπονέμων δικαιοσύνην. (Ἐσύ, ὁ ὁποῖος κρίνεις ὅλην τὴν γῆν, δὲν θὰ κάμῃς δικάϊαν κρίσιν;). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*ὁ κρίνων*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*δικαιοπραγεῖν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς περιῖπου καὶ τοὺς Ο'.

Δικασία (Ἀκύλ.). (*Ἦσ. 41,21*).

Κρίσις, διεξαγωγή δίκης. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *gibekhem*, ἦτοι τὴν δίκην σας. (Φέρετε τὴν δίκην σας [τὴν δικαστικὴν σας ὑπόθεσιν], λέγει ὁ Κύριος). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἡ κρίσις ὑμῶν*», ὑπὸ παρεμφερῆ σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τὴν δικασίαν ὑμῶν*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἔβραϊκόν, ὡς περιῖπου καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα καὶ ἐν Δευτ. 1,12. Κριτ. 12,2. Ψαλμ. 17 (18),44. 30

(31),21. 118 (119),154. Παρ. 18,6-19. 20,3. 25,9. 26,21. Ἦσ. 34,8. 41,11. 58,4, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Παρ. 25,9. 26,21. Ἦσ. 41,21 καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Παρ. 25,9.

Δίκελλα (Σύμμ.). (*Α' Βασ. [Σαμ.] 13,20*).

Γεωργικὸν ἐργαλεῖον, εἶδος ἀξίνης, χονδρῆς διχαλωτῆς ράβδου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *we'eth - 'etho*, ἦτοι καὶ τὴν ἀξίνην αὐτοῦ. (Καὶ κατήρχοντο ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν χώραν τῶν Φιλισταίων, διὰ νὰ ἀκονίζῃ ἕκαστος τὸ ὑν[ν]ίον καὶ τὴν ἀξίνην αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ*», ἦτοι καὶ πᾶν ἐργαλεῖόν του. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ τὴν δίκελλαν αὐτοῦ*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Δίκρανον (Σύμμ.). (*Ψαλμ. 73 [74],6*).

Διχαλωτὸν γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δικριάνι. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *be-khelarproth*, ἦτοι καὶ μὲ σφυρία. (Καὶ τώρα αὐτοὶ ἐπίσης συνέτριψαν μὲ πελέκεις καὶ σφυρία τὰ γλυπτά της). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ λαξευτηρίω*», ἦτοι καὶ μὲ λαξευτικὰ ἐργαλεῖα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ (ἐν) δικράνοις*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Διομνύω (Σύμμ.). (*Ψαλμ. 109 [110],4*).

Ὀμνύω, ὀρκίζομαι ἐπισήμως. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *nišba'*, ἦτοι ὠρ-κίσθη. (Ὡρκίσθη ὁ Κύριος καὶ δὲν πρόκειται νὰ μεταμεληθῇ). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἄμωσεν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*διωμόσατο*», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Δίστεγον (Σύμμ.). (*Γέν. 6,16*).

Τὸ κτήριον τὸ ὁποῖον ἔχει δύο στέγας, δύο ὀρόφους, συνεκδοχικῶς δὲ ὁ δεύτερος ὀροφος, τὸ ὑπερῶν. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *šeniššim*, ἦτοι διώροφα. (Θὰ κάμῃς αὐτὴν κατώγαια, διώροφα καὶ τριώροφα). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «*διώροφα*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*δίστεγα*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διφθέρωμα (Θεοδοτ.). (*Ἦσ. 8,1*).

Διφθέρα, δέρμα κατάλληλον πρὸς γραφὴν ἐπ' αὐτοῦ, περγαμνή. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *gillajon*, ἦτοι *πίνακα*. (Λάβε ἓνα μέγαν πῖνακα καὶ γράψε ἐπ' αὐτοῦ, εἰς γραφὴν κατανοητὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους). Οἱ Ο' ἔχουν «*τόμον*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ, ἐπίσης, τοῦ πῖνακος. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*διφθέρωμα*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'. Ὁ Σύμμαχος ἔχει ἐν προκειμένῳ «*τεῦχος*».

Διχάζω (Ἀκύλ.). (*Λευιτ. 1,17*).

Χωρίζω εἰς δύο, διαχωρίζω, διαιρῶ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wešissa'*, ἦτοι καὶ θὰ τὸ σχίση. (Καὶ θὰ τὸ σχίση ἀπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸ διαχωρίση). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐκκλάσει», ἦτοι καὶ θὰ τὸ σπάση. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ διχάσει», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 14,6.

Διχασμὸς (Ἀκύλ.). (Δευτ. 14,6).

Διαίρεσις εἰς δύο μέρη κ.λπ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *šesa'*, ἦτοι (τὸ ζῶον) τὸ ἔχον τὴν ὀπλὴν χωρισμένην. (Δύνασθε νὰ τρώγετε πᾶν τετράποdon, τὸ ὅποῖον ἔχει τὴν ὀπλὴν χωρισμένην). Οἱ Ο' ἔχουν «ὄνυχίζον», ἦτοι, ἐπίσης, μὲ ὀπλὴν χωρισμένην. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «διχασμῶ», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διψαλέος (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 32,2).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει μεγάλην δίψαν ἢ προκαλεῖ δίψαν, ὁ ξηρός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *betsajon*, ἦτοι εἰς ξηρὸν τόπον. (Καὶ οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι ... ὡς ποταμοὶ ὕδατος εἰς ξηρὸν τόπον). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν Σιών», προφανῶς ἐκ λάθους. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν διψαλέῳ», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Διψᾶς (Σύμμ.). (Ψαλμ. 62 [63],2).

Θηλ. τοῦ «δίψιος», δηλοῦντος τὸν διψασμένον, τὸν ξηρὸν, τὸν ἄνυδρον. Δηλοῦται, ὡσαύτως, διὰ τῆς ἰδίας λέξεως, εἶδος ἰοβόλου ὄφως, τοῦ ὁποῖου τὸ δῆγμα προκαλεῖ ἔντονον δίψαν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *beli majim*, ἦτοι ἄνυδρος. (Σὲ διψᾷ ἢ ψυχὴ μου, σὲ ποθεῖ ἢ σάρξ μου, ὡς ξηρὰ γῆ, ἔρημος καὶ ἄνυδρος). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «ἀνύδρω». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «(ὡς ἐν γῆ) διψάδι», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Δίψις (Σύμμ.). (Ψαλμ. 68 [69],22).

Δίψησις, σφοδρὰ δίψα, ἐπιθυμία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *welitsma'i*, ἦτοι καὶ εἰς τὴν δίψαν μου. (Μοῦ ἔδωσαν χολὴν διὰ φαγητόν μου, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου μὲ ἐπότισαν ὄξος). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «καὶ εἰς τὴν δίψαν μου». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἐν τῇ δίψει μου», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Δοκιμαστής (Σύμμ.). (Ἱερ. 20,12).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δοκιμάζει, ἐξετάζει, ἐπιδοκιμάζει. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *bohen*, ἦτοι ὁ δοκιμάζων. (Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ δοκιμάζων τὸν δίκαιον ..., ἃς ἴδω τὴν ἐκδίκησίν σου ἐπ' αὐτούς). Οἱ Ο' ἔχουν,

επίσης, «δοκιμάζων», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὁ δοκιμαστής», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Δοκιμῆ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 67 [68],31).

Δοκιμασία, ἔλεγχος, ἐξέτασις, ἀπόπειρα. Ἡ ἔννοια τοῦ οἰκείου χωρίου εἶναι δυσχερεστάτη. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει beratstse, ὡς ἀντίστοιχον τῆς ἐρευνημένης λέξεως, τὸ ὁποῖον οἱ Ο' μεταφράζουν «τοὺς δεδοκιμασμένους» καὶ ἔχει σχέσιν, πιθανώτατα, πρὸς τεμάχιον ἀργύρου. (Καταπάτησε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπιβουλεύονται τοὺς δοκιμασθέντας ὅπως ὁ ἀργυρος). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὡς δοκιμῆν», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Δολιεύομαι (Ἀκύλ.). (Γέν. 37,18).

Ἐνεργῶ, φέρομαι δολίως, μεταχειρίζομαι δόλον, ἀπατῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει wajithnakkelu, ἥτοι καὶ συνεσκεφέθησαν μὲ δόλον. (Καὶ μόλις εἶδον αὐτὸν ἀπὸ μακρᾶν, πρὶν πλησιάσῃ εἰς αὐτούς, συνεσκεφέθησαν μὲ δόλον ἐναντίον του, διὰ νὰ τὸν φονεύσουν). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «καὶ ἐπονηρεύοντο». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἐδολιεύσαντο», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Δοματίζω (Σύμμ.). (Ἰεζ. 16,33).

Προσφέρω, δίδω δῶρα εἰς κάποιον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει jittenu -pede, ἥτοι δίδουν δῶρον, ἀμοιβήν. (Εἰς ὅλας τὰς πόρνας δίδουν ἀμοιβήν, ἐνῷ ἐσὺ ἐδίδες τὰ δῶρά σου εἰς ὅλους τοὺς ἐραστάς σου). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐφόρτιζες αὐτούς», ἥτοι καὶ προσέφερες εἰς αὐτοὺς φορτία δῶρων. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἐδομάτιζες αὐτούς», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Σημειωτέον ὅτι ὁ Ἀκύλας ἔχει ἐν προκειμένῳ «καὶ ἐδωροδοτεῖς αὐτούς» (βλ. καὶ δωροδοτῶ).

Δοξασμὸς (Σύμμ.). (Ἦσ. 13,3).

Δοξολογία, αἴνεσις, σχηματισμὸς γνώμης. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ga'awathi, ἥτοι εἰς τὸ ἐγκαύχημά μου, εἰς τὴν δόξαν μου. (Ἐκάλεσα τοὺς ἰσχυροὺς μου, διὰ νὰ ἐκτελέσουν τὸν θυμὸν μου, αὐτοὺς οἱ ὅποιοι χαίρουν εἰς τὴν δόξαν μου). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ὑβρίζοντες», χρησιμοποιοῦντες, πιθανῶς, τὴν λέξιν ταύτην ὑπὸ τὴν εἰδικὴν σημασίαν τῆς ἀλαζονείας, διὰ τὴν κατὰ τῶν Βαβυλωνίων νίκην τῶν Περσῶν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐν τῷ δοξασμῷ μου», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Δουλικὸς (Σύμμ.). (Ἐξ. 21,7).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνήκει ἢ ἀναφέρεται ἢ προσιδιάζει εἰς δοῦλον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ha'abadim*, ἦτοι οἱ δοῦλοι. (Καὶ ἐὰν πωλήσῃ κάποιος τὴν θυγατέρα του ὡς δούλην, αὕτη δὲν θὰ ἐξέλθῃ [ἐκ τῆς δουλείας], ὅπως ἐξέρχονται οἱ δοῦλοι). Οἱ Ο' ἔχουν «οἱ δοῦλοι». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «δουλικήν», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκὸν καὶ τοὺς Ο'.

Δοχεῖον (Σύμμ.). (Λευιτ. 8,8).

Ἄγγειον, σκεῦος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'eth - hahoshen*, ἦτοι τὸ περιστήθιον, ὁ θύλαξ. (Καὶ ἐτοποθέτησεν ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ περιστήθιον, καὶ ἐντὸς τοῦ περιστηθίου ἔθεσε τὸ Οὐρίμ καὶ τὸ Θουμίμ). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸ λογεῖον», ἐκ τοῦ ὁποῖου, ἴσως, προήλθε τὸ «δοχεῖον» τοῦ Συμμάχου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὸ δοχεῖον», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν.

Δρομάς (Θεοδοτ.). (Ἰερ. 2,23).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τρέχει, εἶναι ταχύς, δρομαῖος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *qalla*, ἦτοι δρομαῖος. (Εἶσαι δρομαῖον νεαρὸν ζῶον, τὸ ὁποῖον διατρέχει τὰς ὁδοὺς του). Οἱ Ο' ἔχουν «φωνή», ἐκλαβόντες, πιθανῶς, τὴν ἐρευνωμένην λέξιν ὡς τὴν *qol* καὶ ἀποδώσαντες οὕτω τὴν οἰκείαν φράσιν διὰ τοῦ δυσνοήτου «ὄψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξεν». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «δρομάς (κούφη)», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Δρομῶ (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 67 [68],32).

Ἐπισπεύδω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *tarits*, ἦτοι θὰ ἐκτείνῃ (ταχέως, μετὰ σπουδῆς). (Θὰ ἔλθουν μεγαστάνες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἢ Αἰθιοπία θὰ ἐκτείνῃ ταχέως τὰς χεῖράς της πρὸς τὸν Θεόν). Οἱ Ο' ἔχουν «προφθάσει», ἦτοι ταχέως θὰ ἐκτείνῃ... Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «δρομώσει», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Δυσσαρεστοῦμαι (Θεοδοτ.). (Ψαλμ. 94 [95],10).

Στενοχωροῦμαι, θλίβομαι, αἰσθάνομαι δυσαρέσκαιαν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'aqt*, ἦτοι δυσηρεστήθην, ἐστενοχωρήθην, ἤσθάνθην ἀηδίαν. (Ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐστενοχωρήθην μετὰ τὴν γενεὰν ἐκείνην). Οἱ Ο' ἔχουν «προσώχθισα», ἦτοι ἐβαρύνθην, δυσηρεστήθην. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «δυσηρεστήθην», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου, ὡς ἐπίσης καὶ

ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ καὶ ἐν Ἰεζ. 6, 9, 20, 43.

Δυσσομία (Σύμμ.). (Ἀμώς 4,10).

Δυσάρεστος, κακὴ ὁσμὴ, δυσωδία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *be'os*, ἦτοι τὴν δυσωδίαν. (Καὶ ἀνεβίβασα τὴν δυσωδίαν τοῦ στρατοπέδου σας εἰς τοὺς ῥώθωνάς σας, ἀλλὰ σεῖς δὲν ἐπεστρέψατε πρὸς ἐμέ). Οἱ Ο' ἄναγνώσαντες, προφανῶς, *be'es*³³, ἔχουν «ἐν πυρί». Μεταβάλλουν δὲ τοιοῦτοτρόπως τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου καὶ ὀμιλοῦν περὶ καταστροφῆς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὴν δυσσομίαν», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ τῶν Ο', οἱ ὅποιοι παρηρημήνευσαν τὸ χωρίον.

Δυσπάθεια (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 72 [73],4).

Ἄντοχή, ἀπάθεια. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *hartsubboth*, ἦτοι θλίψεις. (Δὲν ἔχουν θλίψεις κατὰ τὸν θάνατόν των, καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν ἔχει εὐρωσύϊαν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀνάγκευσις», τὸ ὅποιον ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν στερεότητα καὶ τὴν σταθερότητα τῆς εὐτυχίας τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος αὐτόθι ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «δυσπάθειαι», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Δυσωδία (Σύμμ.). (Ἦσ. 34,3).

Κακὴ ὁσμὴ, κακοσμία, κακὴ πνοή, βρώμα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ba'esam*, ἦτοι ἢ δυσσομία αὐτῶν. (Οἱ νεκροὶ αὐτῶν θὰ ριφθοῦν ἔξω, καὶ ἢ δυσσομία των ἐκ τῶν πτωμάτων των θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν ἀέρα). Οἱ Ο' ἔχουν «αὐτῶν ἢ ὁσμὴ», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἢ δυσωδία», ἀποδίδει ἱκανοποιητικῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ προσφυῶς καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Δυσωπούμαι (Σύμμ.). (Γέν. 19,21).

Ἐποκύπτω εἰς παρακλήσεις, κάμπτομαι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *pasathi phanekha*, ἦτοι ἐκάμφθην (ὑπέκλυσα εἰς τὰς παρακλήσεις σου). (Ἐκάμφθην καὶ διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν θὰ καταστρέψω τὴν πόλιν, περὶ τῆς ὁποίας μοῦ ὠμίλησες). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον», ἦτοι ἐδέχθην τὴν παράκλησίν σου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐδυσωπήθην», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δ' (Β') Βασ. 3,14. Ἰωβ 13,10. Μαλ. 1,8, 2,9, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Μαλ. 1,8.

33. Βλ. καὶ Β. Βέλλα, *μν. ἔργ.*, σελ. 59.

Δωδεκάπηγος (Σύμμ.). (Ἱερ. 52,21).

Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔχει πλάτος ἢ μήκος ἢ ὕψος δώδεκα πήχεων. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *šettem* - 'esre 'amma, ἥτοι δώδεκα πήχεων. (Καὶ περιεκύκλωνεν αὐτὸν ζώνη δώδεκα πήχεων). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*δώδεκα πήχεων*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*δωδεκάπηγος*», ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Δωροδοτῶ (Ἀκύλ.). (Ἱεζ. 16,33).

Προσφέρω, δίδω δῶρα εἰς κάποιον. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *jittenu* - *pede*, ἥτοι δίδουν δῶρον, ἀμοιβὴν (βλ. **δοματίζω**). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ ἐδωροδοτεῖς αὐτούς*», ἀποδίδει ὀρθότατα τὸ ἔβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Δωροκοπία (Ἀκύλ.). (Δευτ. 10,17).

Δωροδοκία, διαφθορὰ διὰ δῶρων, δεκασμός. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *šohad*, ἥτοι δῶρον. (Διότι Κύριος ὁ Θεὸς σας εἶναι ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ..., ὁ ὅποιος δὲν προσωποληπτεῖ, οὔτε λαμβάνει δῶρον). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*δῶρον*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*δωροκοπίαν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 25 (26),10. Παρ. 6,35, ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ψαλμ. 25 (26),10.

* * *

(*Συνεχίζεται*)